

FOTBAL

REVISTĂ
SĂPTĂMINALĂ
ANUL VII

297

MIERCURI
2 FEBRUARIE 1972
12 PAGINI
2 LEI

MECIUL CU UNGARIA A ÎNCEPUT!

Fotografie realizată de: **Poul ROMOȘAN**

**DOBRIN și
DUMITRACHE,**
regăsiți, lansează
primele atacuri
la poarta lui Geezi

INTERVIUL SĂPTĂMÎNII

ANGELO NICULESCU:
„EXISTĂ ÎN FOTBALUL
NOSTRU VREO TREI
...ILIE NĂSTASE!”

● 40 DE ZILE PÎNĂ LA RELUAREA DIVIZIEI NAȚIONALE
A: CU „BLOC-NOTES“-UL ÎN VIZITĂ LA ECHIPELE FARUL,
CRIȘUL ȘI UNIVERSITATEA CRAIOVA ● ÎN OBIECTIV —
GOSPODARIÎ STADIOANELOR DIVIZIONARELOR B ● VEDE-
TELE GAZONULUI: BONINSEGNA, UN GOLGETER ÎNTÎRZIAT
● UNIC ÎN ISTORIA SOCCERULUI ENGLEZ: RAMSEY ÎNVINDE
CAMPIONATUL! ● CORESPONDENȚĂ DIN MAROC DUPĂ PRI-
MUL JOC AL „OLIMPICILOR“ NOȘTRI

PAȘI TIMIZI (totuși) PE UN DRUM LUNG ȘI GREU...

In ultimul timp un loc tot mai important se acordă preocupărilor privind activitatea sportivă în rândurile copiilor, juniorilor și școlarilor. La ședințele de lucru care au avut loc nu de mult la C.N.E.F.S., printr-o problemă vizată, ca un leit-motiv a revenit în discuții, cum și cît se lucrează cu juniorii și copii, evidențiindu-se

multe dintre carențele existente, pentru înlăturarea cărora nu se fac eforturile dorite și necesare.

Ținând cont tocmai de acest aspect, am solicitat unui număr de patru președinți de consilii județene să ne relateze în ce măsură preocupările lor, ale comisiilor locale de fotbal vizează marile probleme ale micilor fotbaliști.

G O R J

„PĂRINȚII” ECHIPELOR ȘCOLARE

● UN CENTRU BINE PUS LA PUNCT ● LEIT
— MOTIVUL NECAZURILOR...

— Am considerat — ne spunea MIHAI BLAJ, președintele C.J.E.F.S. Gorj — că fotbalul la nivelul copiilor, școlarilor și juniorilor trebuie să i se rezerve o mare cantitate de muncă și interes, că numai în acest fel, într-un viitor mai apropiat sau mai îndepărtat, vom reuși să avem și noi la Tg. Jiu o echipă bună, că de pe meleaguri gorjene se vor ridica jucători de valoare. În 1969 a luat ființă la Tg. Jiu un centru cu 180 de tineri jucători, centru care are un antrenor coordonator iscusit (C. Ciolgan) și doi instructori destoinici. Dacă veți veni vreodată să-l vizitați, veți rădăni, sint sigur, impresionați de ordinea existentă, de activitatea fără fisuri care a început să se desfașoare aici. Rezultatul? Echipa de juniori a centrului, pînă nu de mult învinsă cam peste tot pe unde joacă, se află în prezent pe locul 6 în clasamentul campionatului național. Iar Stan Zeană, antrenorul divizionarei C. Pandurii, a și... ochit, ca să zic așa, trei jucători — Nanu, Dovlete și Hica — care vor fi promovați în curând în rândurile echipei pe care o antrenează...

— Tot ceea ce ne spuneți e frumos. Ne-ar interesa însă să aflăm dacă pe plan local s-a întreprins ceva în scopul lărgirii bazei de masă a fotbalului, al organizării mai atente a com-

petițiilor în care sînt angrenați copii, juniori și școlari?

— Avem cîteva lucruri noi în acest sens. De pildă, împreună cu antrenorii centrului am discutat și hotărît să mai înființăm o grupă de vîrstă, a patra, cu copii pînă la 11 ani. Am considerat, de asemenea, că este necesar să organizăm centre pentru copii și juniori — fără îndoială nu de nivelul celui de la Tg. Jiu — la Motru (antrenor Vădeanu) și Sadu (antrenor Macs). În același timp, subliniez că la Tg. Jiu există un campionat municipal la care participă toate școlile generale, că în comune cu Bîlta, Slivilești, Mătasari, Novaci există profesori pentru care fotbalul a fost, este și va rămîne sportul favorit. Și pentru a da o mîna de ajutor tuturor acestor echipe școlare s-a hotărît ca fiecare asociație sportivă cu echipă în campionatul județean să patroneze cîte o formație școlară...

— Care este principalul obstacol de care vă loviți în cadrul preocupărilor mai sus amintite?

— Leit-motivul tuturor lamentărilor de peste tot: terenurile. În Tg. Jiu avem doar două. Vom amenaja un al treilea într-un punct al orașului numit Debarcader, pe care vor avea acces în mod deosebit echipele de juniori și școlari.

V R A N C E A

E NECESARĂ SCHIMBAREA OPTICII

● CÎT MAI MULTE COMPETIȚII LOCALE
● OAMENII CARE LIPSESC!

În ultimii ani Vrancea s-a înscris în circuitul fotbalului doar cu echipe la nivelul eșalonului trei — Divizia C. Nu iubesc, oare, fotbalul tinerii din Focșani, Mărășești, Adjud etc., la fel de mult ca cei din Tîrguște, Giurgiu sau Bistrița? Răspunsul nu poate fi decât afirmativ, la care subscrie și IANCU PATRAȘCU, președintele C.J.E.F.S. Vrancea. Și atunci?

— Nu au existat preocupări permanente în scopul formării unei adevărate baze de masă a fotbalului, juniorii și copii au fost trecuți, ani la rînd, pe plauzibil, majoritatea asociațiilor din județul nostru alergînd după rezultate nesemnificative. Cunoșcînd sta-

rea de lucruri existentă pînă nu de mult, mă bucură faptul că, acum, la Focșani a luat ființă în 1971 un centru de antrenament pentru copii și juniori (din rîndurile căruia a fost promovat la echipa națională juniorul Florin Crețu), că pe raza județului se organizează competiții care angrenează multe echipe de școlari (un campionat municipal la Focșani, campionate zonale: Adjud, Panciu, Odobești, Mărășești), că la liceul cu program de educație fizică din orașul de reședință a județului s-au înființat două grupe cu specialitatea fotbal, de care se ocupă cu multă trageră de inimă prof. Teodor Pasan. Toate

acestea sînt succese frumuse dar care nu satisfac de cît în mîca măsură, dacă le raportăm la ceea ce trebuie să însemne o adevărată bază de masă a fotbalului. Și pentru a ajunge la ceea ce dorim este necesar să fie schimbată optica majorității asociațiilor sportive, a conducătorilor acestora față de echipele de copii și juniori. Să existe preocupări pentru amenajarea de terenuri simple, extrem de utile (Victoria și Vrancea Poesan, Locomotiva Adjud, Flacăra Odobești

etc. au posibilități să-și îmbunătățească propriile baze sportive, să amenajeze terenuri, dar n-o fac, așteptînd totul de-a gata!), în școli profesorii de educație fizică, nu doar cei cu specialitatea fotbal, să acorde o mai mare parte din timpul lor elevilor dornici să practice fotbalul. În fond știți ce ne lipsește acut? Tocmai oameni ca Emil Feilinger (antrenorul centrului) și prof. Teodor Pasan care pot sacrifica orice pentru a pregăti o echipă de copii...

H U N E D O A R A

„EXISTĂ ȘI ASOCIAȚII CARE...”

● DOAR DOUĂ ANTRENAMENTE PE TERENUL MARE! ● PREOCUPARE DE... OCHII LUMII!

Recent, într-unul din numerele revistei, am publicat un mic articol în conținutul căruia erau evidențiate cîteva aspecte negative din activitatea Centrului de copii și juniori Mureșul Deva, înființat în 1969.

— Este foarte adevărat — ne-a spus și MIRCEA BIRIȘ, președintele C.J.E.F.S. Hunedoara. Ne-am zăbăuit ani la rînd pînă cînd am reușit să înființăm la Deva un centru, căutăm să acordăm o deosebită atenție selecției, de două-trei ori pe an efectuîndu-se trialuri dintre cele mai vaste în care am cerut și vom continua să cerem sprijinul școlilor, profesorilor de sport, părinților copiilor.

— Se specifică în corespondența pe care am primit-o de la Hunedoara, și pe care am publicat-o că echipele de copii și juniori nu au accesul pe terenul Mureșul decît de două ori pe săptămîna?

— Și acest lucru e adevărat.

— Atunci unde și în ce condiții se pregătesc?

— Sînt greutăți, deloc neglijabile, dar pe care vom căuta să le depășim. Tot așa cum considerăm că mare parte dintre aceste probleme privind juniorii și copii pot fi rezolvate dacă, la rîndul lor, unele asociații și cluburi se vor zbate cu in-

dîrjire pentru a-și asigura schimbul de mîine. Noi am fi mulțumiți dacă peste tot, în județ, copiii și juniorii ar fi înconjurați cu dragoste ca la J. Petroșani și Corvinul Hunedoara, ale căror pepinieri sînt deosebit de productive, sumele ce li s-au alocat fiind folosite în exclusivitate pentru nevoile centrelor lor. La rîndul lor, Minerul Lupeni, C.F.R. Simeria și Victoria Călan manifestă preocupări sustinute pentru echipele de juniori. Din păcate însă, în județ avem și asociații unde munca de depistare, instruire și promovare a tinerelor talente este ignorată sau făcut de mintuială, ca la Minerul Teliuc, Constructorul Hunedoara, Minerul Ghelar și încă multe altele.

— Ce măsuri a luat Consiliul județean și comisia județeană de fotbal pentru a curma aceste... preocupări de mintuială?

— Au fost trasate sarcini, obligatorii pentru asociații, s-au dat și vom continua să dăm sancțiuni severe acelor care au condiții materiale și nu ajută efectiv echipele de juniori și copii, se urmărește permanent modul cum sînt îndeplinite indicațiile în acest sens. Dar pînă la a ne declara cu adevărat mulțumiți mai avem încă mult de lucru.

M E H E D I N Ț I

„DACĂ VOM REUȘI...”

● REZULTATUL ULTIMILOR DOI ANI ● CEL MAI GRĂITOR EXEMPLU

Președintelui Consiliului județean pentru educație fizică și sport Mehedinți, CONSTANTIN BOGDAN, i-am adresat o primă întrebare care bănuam că-l va surprinde cît de cît.

— Cu doi ani în urmă discutam despre cîteva frumusețe intenții privind îmbunătățirea activității fotbalului de masă. În ce con-

stau pașii făcuți înainte? Ce anume s-a preconizat și nu s-a realizat în această privință?

— Am considerat dintotdeauna că baza celui mai iubit dintre sporturi rămîne fotbalul școlar. Îi acordăm tot sprijinul nostru. Am reușit un lucru bun în acești ultimi ani: ca toate școlile de pe raza județului

22. La prima vedere un număr banal, obișnuit. Dar răsfoind catalogul anului III A, al Grupului Școlar U.M.M. din Cîmpulung Muscel, vom găsi în dreptul lui numele elevului Pîrșe Pavel.

Profesorii și maiștrii îl caracterizează numai cu superlative. Colegii îl spun simplu: „premiantul”. Dar nu cu răutate. Mărturie sînt rubricile din catalog, care nu cunosc

„PREMIANTUL” (sau nr. 22)

număratoarea decît de la 9 la 10.

„Premiantul” nu-l, cum mulți și l-ar închipui, un băiat firav, și neapărat cu ochelari. Este un flăcău „de la munte”, bine legat, cu obraji atinși de roșul bujorilor, cu brațe vinjoase și degete neastîmpărate. Numai ochii căprui și privirea jucăușă îl trădează numărul anilor.

— Pavele, care este situația ta extrașcolară?

Răspunsul vine fără pauză:

— Fotbalul! Este, de fapt, căpitanul echipei ARO — juniori — recent prezentată în paginile revistei. Colegii îl respectă altfel în școală, cît și pe dreptunghiul verde al stadionului, cu toate că unii par să nu-l accepte supremația pe ambele tărimuri. Dar undă lor de invidie se topește atunci cînd el se apleacă salvator peste umărul colegului „torturat” de o ecuație sau cînd pe teren le trimite o pasă „de gol”, însoțită apoi de îmbrățișarea tradițională. Nu-și manifestă euforia după o reușită, personală, în „stil brazilian”, ci se îndreaptă către coechipieri, coplesindu-i cu sărutări. În aceste momente nimeni nu și-l ar putea închipui grav, chiar aspru, așa cum este în cadrul organizației U.T.C., cînd își îndreaptă tirul necrutător spre colegii vinovați de abateri. Dar niciodată nu-și sînt întoarse priviri încruntate. Asta pentru că Pavel este în primul rînd un adevărat

coleg și prieten.

— Cum se împacă cartea cu fotbalul?

Lasă capul în jos cu stîlă, știind că sînt informat de aceste lucruri. Totuși completează:

— Amîndouă fac casă bună!

Antrenorul echipei, prof. Gh. Ivașcu, îl remarcă seriozitatea și tenacitatea la antrenamente. În uzină maiștrii și inginerii îl privesc cu admirație mină sigură, care nu tremură atunci cînd fixează micro-nii pe manetele strungului.

— Îți place meseria de strungar?

— Desigur! De mic visam să stăpînesc aceste mașini care metamorfozează metalul, dîndu-i viață.

— Am auzit că ai și alte ambiții?

— Da! Aș vrea să urmez Politehnica și apoi să revin în mijlocul colectivului Uzinei Mecanice cu plusul de experiență cîmpătat pe băncile facultății.

— Dar pe plan sportiv?

— Poate am să îmbrac tricoul „Sportului studentesc”.

Tresar și îmi amintesc cu plăcere că, în urmă cu cîțiva ani, Dușan, și el absolvent al Grupului Școlar — azi inginer și echipier al Sportului studentesc — a plecat la București vizînd ca și Pîrșe. Și a reușit! De aceea acordăm credit deplin acestui tînar ambițios. Succes Pavele!

PAUL MATEOIU
correspondent

să aibă cîte o echipă și să participe cu ea într-o competiție adecvată. Cîștigătoarelor celor 10 zone geografice își vor disputa titlul de campioană școlară. Dacă vom reuși, cu sprijinul tuturor factorilor competenți — Inspectoratul școlar, organizațiile de pionieri și U.T.C. — să ridicăm la un nivel corespunzător acest campionat, să capete amploarea pe care o dorim, înseamnă că, într-adevăr, e un succes. O a doua direcție de preocupări vizează mărirea numărului grupelor de copii și întărirea echipelor de juniori ale asociațiilor. Aici întîmpinăm rezistență...

— Nu de mult, pe unul din terenurile orașului, o echipă de copii juca un meci cu tricouri de... seniori!..

— Este, de fapt, tot un aspect al rezistenței de care

aminteam. Dacă toate asociațiile din județ ar acorda propriilor juniori atenția pe care o acordă Metalul T. Severin...

— Apropos de Metalul-junior. Căruia fapt s-a datorat sancțiunea din tur, cînd a pierdut la masa verde un meci cîștigat pe teren?

— Antrenorului. A folosit la juniori un jucător-junior care evoluase și la seniori. Tragedia nu-i mare. Și știți de ce? Cu doi ani în urmă Metalul alerga după jucători de prin alte părți sfidînd o tradiție, și a retrogradat. Acum are în formație numai jucători severineni, chiar juniori, se află pe primul loc al seriei respective a Diviziei C și are toate șansele să promoveze. Este un exemplu grăitor care poate fi dat ori de cîte ori se aduce în discuție fotbalul în rîndul copiilor și juniorilor

După cum se observă, cei patru interlocutori au evidențiat doar... cîteva dintre aspectele negative: ● insuficient sprijin acordat juniorilor și copiilor de majoritatea asociațiilor sportive din județele Hunedoara, Mehedinți, Vrancea ● lipsa unui număr de antrenori competenți și priepuși care să-și facă un ideal din dificila muncă de depistă, crește și promova tineri jucători; ● o bază materială precară — în special terenuri — chiar și acolo unde există posibilități locale dar care nu sînt valorificate. Sînt mult mai multe, se cunosc. Pașii făcuți pentru înlăturarea lor sînt, deocamdată, destul de timizi. Să sperăm că vor deveni mai hotărîți în acest an, la începutul căruia ne aflăm.

Laurentiu DUMITRESCU
Gheorghe NERTEA

de EUGEN BARBU

Filmul acestui al 50-lea an de activitate al reprezentativei de fotbal a României, pe care l-am dori intitulat „Echipa noastră în cel mai frumos an al existenței sale” a debutat cu o „scenă tare”: renunțarea la turneul de pregătire în America de Sud.

Ce punem în loc?
Un turneu-stagiu în Turcia și Grecia, cam de aceeași durată, „punctat” de patru partide de verificare cu echipe ca Beşiktaş, Fenerbahce, P.A.O.K., Olympiakos Volos.

Jucătorii nu se arată deloc indispuși de această schimbare — dimpotrivă, mulți se declară de-a dreptul satisfăcuți — iar presa (ne referim la ziarele care s-au pronunțat până acum) aderă la modificarea survenită pe care, de altfel, Cristian Mantu și Gheorghe Mitroi, de exemplu, o sugeraseră mai înainte.

Revista noastră se situează pe o poziție pe care o putem sintetiza astfel: **nu interesează, în principal, UNDE, ci CUM ne pregătim**, cum se va traduce această perioadă în beneficiul echipei. De aceea credem că a fi perseverent în ideea menținerii Americii Latine ca loc de pregătire, numai pentru sonoritatea publicitară și exotismul denumirilor geografice ce s-ar fi legat de numele echipei noastre, fără a avea garanția că turneul poate fi într-adevăr util, ar fi constituit o greșală. Se cunosc avantajele și dezavantajele unui lung voiaj în sudul american al Ecuadorului, nu le mai repetăm, dar se pare că de data aceasta dezavantajele ar fi precumpănit. Așa încât, mai bine mergem o săptămână în Turcia, vreo 8—10 zile în Grecia, ne antrenăm „cinstit, gospodărește”, jucăm câteva meciuri (pe terenuri oricum mai bune decât am avea în acest timp acasă...) și tot ne alegem cu ceva bun, decât să „hăitum” echipa mii și mii de kilometri, cu un profit discutabil. Repetăm însă: **avantajele renunțării în favoarea formulei Turcia—Grecia sînt, și ele, condiționate de CUM NE VOM PREGĂTI**. Dar, în această privință putem fi mai liniștiți pentru că răspunsul satisfăcător la acest CUM depinde numai de noi, de conducerea tehnică a echipei, de jucători. Mai puțin de x persoană particulară, intermediară...

Olimpicii noștri au început bine acest turneu care, în esență, rămîne de pregătire și omogenizare. Prin elocventul 4—2 de duminică, ei revanșează, după aproape zece ani, echipa reprezentativă A a țării noastre, care în 1962, pe același stadion din Casablanca, pierdea în fața naționalei marocane cu 3—1, tot într-un meci amical.

Dar, deasupra acestei satisfacții, se situează fără îndoială aceea că al doilea eșalon reprezentativ al fotbalului nostru își dovedește progresul, valoarea și învinge, în deplasare, o echipă care a jucat în turneul final al „El Mundial”-ului mexican, unde — între altele — a făcut meci egal (1—1) cu Bulgaria și a condus aproape 60 de minute în fața R.F.G.-ului. Iată un start promițător al „olimpicilor”, născut parcă din ambiția lor de a valida hotărîrea federației privitoare la existența separată a celor două loturi și de... a repara la București ceea ce a stricat „lotul mare” astă-toamnă, la Copenhaga.

Trimisul nostru special în Maroc ne relatează că prima partidă a turneului s-a desfășurat sub titulatura de **România—Maroc**. Nu știm dacă este vorba doar de o licență publicitară pe care și-au permis-o gazdele sau despre un consens al F.R.F. în această direcție, cert este, însă, că meciul de la Casablanca întruște condiții pentru a deveni un meci de palmares și de a fi deci considerat „numărul 237” pe tabel. Lucrul acesta apare normal, din moment ce și partidele cu Albania din anul trecut, susținute de selecționata olimpică a țării noastre, au fost validate ca meciuri de echipă națională și trecute în palmaresul intitulat „al echipei naționale și olimpice”.

În acest caz, Domide, Ghiță, Suciu, Vlad, Radu și alți cîțiva își adaugă o nouă selecție în echipa națională, iar pe Mioc și pe Rugubei îi putem felicita pentru debut. Rămîne însă să așteptăm și un punct de vedere oficial în acest sens.

Buenos Aires descoperă fotbalul românesc. Zilele trecute, un emisar al federației argentinene a sosit la București, oferind un meci inter-țări chiar pentru această primăvară. Cum însă difi-

cultățile noastre de program n-au permis imediată perfectare, purtătorul de cuvînt al forului sud-american a insistat pentru angajarea unei partide **România—Argentina** (prima din palmaresul celor două țări) pentru anul viitor. Există toate șansele ca această „premieră” să se producă în octombrie 1973 și ca meciul să devină tradițional.

Ne vin deci oferte de pretutindeni. În aceste condiții, numărul meciurilor într-un an crește mereu iar vechiul record al lui Bodola (48 de meciuri în echipa națională) începe să se clatine. Cine-l va bate? Lucescu? Dinu? Dumitru? Dobrin?

Anul acesta, continentul sud-american nu prea e propice echipelor europene. Rezultatele pe care le obțin acolo nu numai formații de club (ca Steaua sau Zeleznicear) ci și echipe naționale (Ungaria, de exemplu) nu sînt de natură a pleda pentru superioritatea balonului rotund de pe continentul nostru. Cel puțin cînd e (încă) vorba de turnee amicale...

Dar, pentru că am vorbit despre echipa Ungariei, ale cărei rezultate au apărut pînă acum disparat, să facem un serviciu cititorilor noștri (și nu numai lor...) și să le grupăm: 0—2 cu Portuguesă, 0—2 cu Curitiba, 0—1 cu Palmeiras și 2—2 cu Flamengo. Bîcînțele însă, turneul continuă...

La Liceul de fotbal „23 August” din Capitală, organizația de pionieri a primit vizita fotbalistilor din lotul național. A fost o întîlnire caldă, cu multe momente emoționante, în cadrul căreia Dumitrache a fost ales președinte de onoare al organizației.

Ni se relatează, între altele, că în discuția cu micii săi admiratori, Dumitrache ar fi rostit și cuvintele „arbitrul are totdeauna dreptate”, pe care le înregistrăm ca... primul indiciu că „tandem”-ul de pe coperta noastră de azi are șanse de reticularizare în echipa națională.

Radu URZICEANU

PRIM PLAN PETESCU

La 15 mai, Mircea Petescu împlinește 30 de ani. În aceeași zi se împlinec... 15 ani de la nașterea primului său carnet de legitimare, la C.F.R. Arad. Să fie oare o simplă coincidență?

Mircea Petescu a început prin a fi un mare talent. Blondul efeb din Pecica avea doar 17 ani cînd conducea atacul „artist” propulsat de Petșovschi, care avea dublul vîrstei fiecărui membru al „cartetului ofensiv” imaginat de flerul lui Braun.

A fost oare Mircea Petescu un mare talent? Arădenii susțin, cu umorul lor molcom, că adevăratul talent al lui Petescu a fost acela de a fi jucat la U.T.A.

În 1960, după numai un an la U.T.A., tînrul arădean ia drumul Timișoarei. Lucid prin excelență, el ezită să mizeze totul pe cartea fotbalului. Acum, studentul chimist Petescu navighează cu inteligență între aulă și arenă... Zilele se scurg egale. Mircea nu face excese. Calculează totul. După îndelungi dezbateri interioare, el este nevoit să arunce din

naclă iluziile sale de înaintaș. Forward-ul Petescu se retrage simbolic spre mijlocul terenului, iar apoi devine stoper, ca un tribut plătit dorinței înfrîngătoare de a rămîne un student fruntaș.

Apoi vine tumultul. Mircea Petescu, stoperul naționalei de juniori, primește, în calitate de căpitan, „Cupa U.E.F.A.”, într-o neuitată seară de mai. La ce ar mai putea visa un tînr care și-a pregătit cu atîta migală profesiunea?

Și totuși, fotbalul, această Sirenă a adolescenței noastre, a tuturor, îl cheamă. Mircea vine la București, la Viitorul, și apoi la Steaua. Se adaptează greu. Luminele orașului îl atrag. Dar Mircea rezistă. La București, unde nici unul dintre profesori nu știe că Petescu este fotbalist, „căpitanul primăverii 1962” devine inginer chimist cu meci pe care le învidiază pînă și cei care n-au dăruit o jumătate din tinerețea lor fotbalului.

În sfîrșit, Mircea încearcă să se desînșăcă pe sine ca fotbalist. Dar, umbrele lui Zavoda II și Apolzan îi dau frisoane. După patru ani la Steaua, el revine acasă, la U.T.A.... (Sîntem în vara lui 1967...) Aradul îl reprimește cu brațele deschise. În numai trei luni, noul Ulise ajunge, grație U.T.A.-ei, mijlocas în echipa națională, avînd onoarea de a juca împotriva Angliei, la București. Apoi totul reîntre într-o albie mai blîndă. Mircea Petescu părăsește echipa națională, dar nu pentru că puterile i-au scăzut, ci pentru că, deocamdată, „tricolorii” nu prea știu ce vor.

Și astfel începe ultima mare bătălie a

flăcăului din Pecica. Mircea Petescu, tînrul care și-a drămuțit cu atîta abilitate energiile, e hotărît acum să dăruiască totul echipei care l-a lansat. Așa se face că el acceptă teribilul post al apărătorului de avangardă, postul cerberului pus să mineze, pas cu pas, întreaga rețea defensivă arădeană.

La 30 septembrie 1970, Mircea Petescu trăiește momentul suprem al carierei sale: eliminarea lui Feyenoord. La 30 septembrie, întreg Aradul înțelege în numai 90 de minute, proporțiile muncii de Sisif a fostului său june-prim, care a intuit sensul devenirii aspre a fotbalului...

Ioan CHIRILA

● ȘTIRI ● ȘTIRI ● ȘTIRI ● ȘTIRI ●

TRICOLORII LA LUCRU

Luni, la ora prînzului, lotul național s-a reunit în vederea apropiatului turneu ce-l va întreprinde în Turcia și Grecia, prima mare acțiune pregătitoare a dublei întîlniri cu echipa Ungariei, cîntind pentru sferturile de finală din Campionatul European. Iată componența acestuia: Adamache, Ștefan, Crețu, Lupescu, Dinu, Deleanu, Mocanu, Sătmăreanu II, Dumitru, Radu Nunweiller, Anca, Dembrovski, Dumitrache, Dobrin, Lucescu, Urfăleanu și Iordănescu.

PATRU IMPORTANTE CONSFĂTUIRI

Duminică, în patru centre
fotbalistice (București, Cluj,

Timișoara și Galați) se vor întîlni — în cadrul unor consfătuiri organizate de F.R.F. — reprezentanți autorizați (conducători de secții și antrenori) ai celor 168 de echipe din Divizia C, ai celor 92 de formații de juniori participante în campionatul republican, președinții comisiilor județene de fotbal și coordonatorii celor 43 de centre de copii-juniori. Federația acordă o deosebită importanță acestor consfătuiri (ele vor fi prezidate de membri ai Biroului federal, în frunte cu lov. Mircea Angelescu, președintele F.R.F.), în cadrul cărora vor fi dezbătute probleme ale eșalonului al treilea divizionar și ale unităților de performanță care sînt campionatul de juniori și centrele,

veritabile pepiniere ale fotbalului nostru.

„U” CLUJ — INVITATĂ ÎN ITALIA

„Sepcile roșii” au primit recent o invitație din Italia. Echipa clujeană urmează să susțină un meci la 5 martie, în compania unui partener care nu-i încă stabilit.

F.C. ARGES CAUTĂ UN... TURNEU

Echipa piteșteană a contactat pînă acum cîteva zile, pe turneul în Iran. La sfîrșitul lui februarie, cu care și-ar fi desăvîrșit pregătirea, iată însă, că a primit o telegramă din Teheran prin

care este anunțată că din cauza timpului nefavorabil turneul proiectat a fost contramandat, urmînd ca să primească o invitație pentru la vară.

În această situație, piteștenii au reluat corespondența cu cluburi din Israel pentru a perfectat aici cîteva jocuri, în locul celor din Iran.

CINE NE ARBITREAZĂ ÎN CUPA U.E.F.A.

Comisia de arbitri U.E.F.A. a făcut delegările pentru sferturile de finală ale cupelor europene. În ce privește echipele noastre au fost comunicate următorii arbitri:

K. Schullenburg (R.F.G.) la U.T.A. — Tottenham și F. de Campos (Portugalia) la Tottenham — U.T.A.

Adr. Boogaerts (Olanda) la Steaua — Bayern München și Krnavek (Cehoslovacia) și Bayern München — Steaua.

Vorbesc în perfectă necunoștință de cauză, dar nu este vina mea. Să mă explic: ziarul „Știința tineretului” de sim-bătă, prin pana lui Gigi Mitroi, atrăgea atenția asupra inutilității turneului sud-american proiectat de Federația de fotbal; iată, luni, o știre provenind de la același for de specialitate vine și pune punctul pe i. Nu se mai merge dîncolo de Ocean din motive binecuvîntate: depărtarea, decalajul fusului orar, marile distanțe, condițiile speciale de joc și, în sfîrșit, printre rînduri, posibilitatea ca să pă-fim ce pătește la ora asta echipa Ungariei: ruina renumelui...

În acest context apare și numele impresarului Zacour, pe care presa noastră, în urmă cu vreo doi ani, l-a făcut cu ou și cu oțet, din motivele știute. Așadar, toate apelurile lansate prin presă nu au avut ecou; nu am reușit să găsim un reprezentant al intereselor noastre cît de cît mai familiarizat cu problemele fotbalului românesc și eram expuși să stăm tot la mina domnului Zacour. Ajunși la acest punct al discuției, să ne amintim puțin de trecut: echipele noastre au fost umilite cît se poate; jocuri chiar a doua zi după sosirea de la asemenea distanțe, adaptări ultrarapide și rezultate fără nici o speranță; deplasări la mii de kilometri dintr-un capăt la celălalt al continentului, adversari de mina a șaptea, acum aud că Steaua a inaugurat, în condițiile în care a inaugurat, un stadion sătesc. E prea de tot. E ca și cum am invitat echipa „Internazionale” la Topraisar sau la Dilga!

Nu scuz pe conducătorii echipei militare și nu acuz pe Valentin Stănescu, acuz numai pe cei care au îngăduit acest turneu. Mai întîi, pentru că se cunoaște faptul de nimic că „Steaua” nu era în formă, al doilea că echipa a fost lăsată, dacă înțeleg printre rînduri, tot pe seama aventurierului Zacour (toate aceste aproximații se datoresc ciudatului sistem de a nu trimite un ziarist cu echipele în turneu, tocmai pentru a nu se afla adevărul!) Așadar, cunoscîndu-se setea pentru rezultat de care dau dovadă echipele sud-americane, informat de palmares favorabil în fața adversarilor europeni, „Steaua” a fost dată la lei, cu voie, ori fără-voie. În asta a stat și norocul naționalei noastre! Să nu mi se spună că prudența de ultimă oră este rezultatul vreunei cugetări mature. Nu, există oameni foarte dornici să călătorească și asta pe spinarea celor ce joacă, și tocmai aceștia sînt foarte dispuși să arate cît de folositoare sînt îndepărtatele deplasări fără noimă, pentru că absurditatea turneului sud-american era evidentă și pentru copii. Înțelegem că înainte de Mexic o adaptare cît de cît la clima și la condițiile de dîncolo de Ocean era absolut necesară, dar acum, cînd jucăm în Europa aproape, dacă nu toate meciurile din anii viitori? Nu vedeți că e cusută cu ață albă?

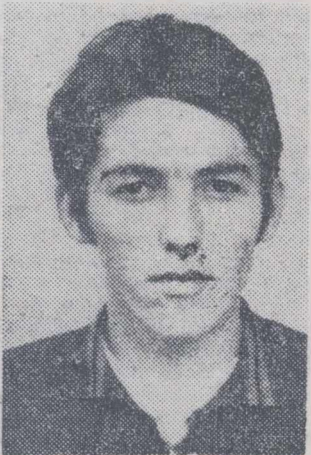
Vreau să mai spun că în vederea competițiilor din 72—74 înfruntarea unor adversari, cum sînt cei din America de Sud, e chiar contraindicată. Mărturisesc că Mexico mi-a dezvăluit mai mult decît orice că toate campionatele mondiale sînt dominate de mari interese pecuniare și de prestigiu și că numele cîștigătorului titlurilor supreme este mai mult decît previzibil. Se cumpără din timp arbitrii, se fac aranjamente ce nu scapă publicului, dar împotriva cărora nu se poate lupta. Amintiți-vă ce discutabil a cîștigat Anglia la Londra și cît de ușor era de ghicit că la Mexico aceiași echipă va fi eliminată fără dificultate, ceea ce s-a și întîmplat. Amintiți-vă ce climă infernală și ce condiții de joc: la 12 ziua sau la orele 14 după-amiază, ca și cînd ceea ce se numesc partidele în noaptea ar fi fost o invenție a anului 2000! Vreți să vă spun sincer că sînt convins că Brazilia nu se va afla în '74 nici pe locul 4? Nu are cum. Dacă viitorul campionat mondial va arăta altceva, eu sînt gata să mă las beștelit. De departe fotbalul european este net superior din toate punctele de vedere celui de dîncolo de Ocean. S-a văzut în Anglia, se va mai vedea o dată în R. F. a Germaniei. Și-atunci unde mergem noi să învățăm? La acei care miine-poimîne vor trebui să învețe de la europeni? Ce-i luxul acestor distanțe și cheltuirea inutilă de energie, numai pentru a demonstra că putem juca de la egal la egal cu echipele braziliene? Da, putem să facem asta, dar pe terenuri europene, nu acolo unde ucigătoare climă distruge orice pregătire. Socotesc că renunțarea la turneul sud-american este un act de înțelepciune.

A.S.A. a pășit pragul Diviziei A în toamna anului 1967. A jucat primele două campionate — dominată de complexe și lipsită de experiență — reușind de fiecare dată, după începuturi pline de promisiuni, să se salveze în extremis, cu prețul unor mari eforturi și cu concursul larg al unor împrejurări favorabile.

În cel de-al treilea an al existenței sale în primul eșalon divizionar echipa n-a mai fost însă capabilă să evite retrogradarea. Și, firesc, sentința aminată doar, atunci, în vara anului 1969, de memorabilul gol al lui Badea — fericit pentru mureșeni și fatal pentru Progresul — a fost pusă în aplicare un an mai târziu. Au urmat, după aceea, 12 luni de penitență în „B“, la capătul cărora revenirea în prima divizie a însemnat nu numai răsplată meritată a strădaniei colective ci și recunoașterea de fapt a unei valori ce-și pretindea dreptul la o prețuire mai bună.

ACTIVITATEA LUI SE IDENTIFICĂ CU EXISTENȚA ECHIPEI (T. BONE)

FAZEȘ, OMUL DE GOL

REVENIRE SPECTACULOASĂ (NAGHI)

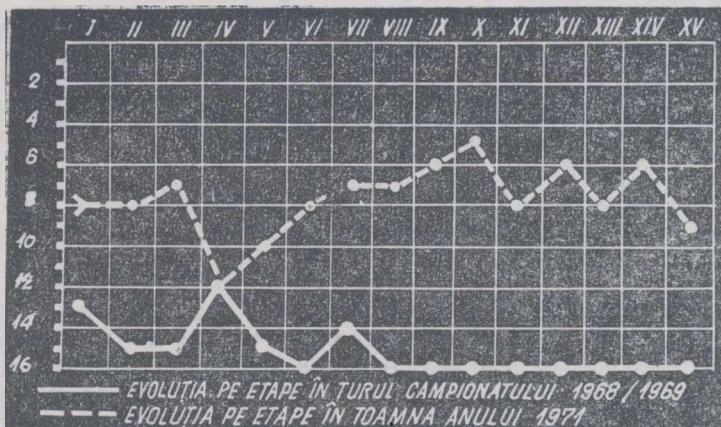
DOUĂ DRUMURI

La sfârșitul primei părți a campionatului, ediția 1969-1970, A.S.A. acumulase numai opt puncte, avea un golaveraj (12-29), care ne scutește de orice comentariu în plus și ocupa ultimul loc în clasament. În trista toamnă a acelui an, 1969, echipa mureșeană — lipsită de o pregătire corespunzătoare și zdruncinată psihic după grelele încercări din vară, cărora fusese obligată să le facă față pentru a supraviețui în Divizia A — a parcurs un drum sărac în satisfacții, tirindu-se cu greu în coada plutonului primelor noastre 16 formații. Un singur loc 12 — performanța cea mai bună din 15 etape — a constituit în tot acest timp doar o palidă încercare de a sui pe verticala clasamentului. După care, coborîrea la un mo-

lupia turului acestei ediții de campionat este perioada „maratonului fotbalistic“, în cadrul căruia A.S.A. are — prin jocul rezultatelor, în general — o evoluție ușor oscilantă, în ceea ce privește poziția sa în clasament, dar destul de constantă, la cote superioare de apreciere, ca valoare tehnică și nivel spectacular. În ansamblu, drumul acesta parcurs de echipa din Tg. Mureș în toamna anului 1971 reprezintă, după părerea noastră, o reușită care se apropie în prezent de posibilitățile reale ale jucătorilor și în egală măsură de obiectivele parțiale, de performanțele propuse. Dar...

A FOST O DATĂ AȘA...

Răsfoind puțin filele, mai de curând scrise ale istoriei campionatului național nu se poate să

FIȘIER COMPETIȚIONAL

1.VIII	Dosza Eger	(d)	4-3
5.VIII	Vasas Debrecin	(d)	0-4
7.VIII	Spartakus Nyiregyhaza	(d)	2-2
21.VIII	Farul	(a)	0-0
29.VIII	Jiul	(d)	0-0
5.IX	Universitatea Cluj	(a)	1-0
11.IX	U.T.A.	(d)	1-5
16.IX	Akademik Sofia	(d)	1-3
18.IX	Beroe Stara Zagora	(c)	1-4
20.IX	Akademik Sofia	(d)	2-1
22.IX	Slavia Sofia	(d)	3-1
26.IX	Crișul	(d)	1-0
3.X	Dinamo	(a)	0-0
16.X	Steaua	(d)	1-1
19.X	Salgotarjan Banyasz	(a)	2-2
24.X	Universitatea Craiova	(a)	0-0
31.X	Petrolul	(a)	3-0
17.XI	C.F.R. Cluj	(d)	1-1
28.XI	Steagul roșu	(d)	1-3
1.XII	F. C. Argeș	(a)	3-0
8.XII	Sport club	(a)	3-2
12.XII	Politehnica	(d)	0-2
19.XII	Rapid	(d)	0-1

Așadar, 23 de meciuri jucate, dintre care 15 în campionat (5 victorii, 6 draw-uri, 4 înfringeri; golaveraj 15-15) și 8 amicale (3 victorii, 2 meciuri egale și 3 eșecuri, golaveraj 15-20)

ment dat pe ultima treaptă a ierarhiei competiționale a însemnat parcă anticiparea unui deznoimint, neacceptat în aparență, dar inevitabil în fond. Acesta a fost drumul parcurs de A.S.A. în cel mai recent tur de campionat, înainte de a reveni printre echipele fruntașe ale țării.

Să urmărim acum, comparativ (vezi graficul alăturat), evoluția militarilor mureșeni și pe itinerarul străbătut de ei în toamna anului trecut și în cadrul căruia distingem trei principale perioade. Prima, care ține pină la etapa a IV-a inclusiv, cu comportări contradictorii, inconsistență în joc și lipsă de eficacitate, am putea-o denumi „perioada timidații“. La capătul acesteia, după severa înfrângere suferită în fața U.T.A.-ei, A.S.A. a înregistrat cea mai coborâtă poziție în clasament, ajungând în acest fel la nivelul „celui mai bun loc“ (12) realizat în toamna anului 1969! De aici, din acest punct de joncțiune cu primejdia, începe a doua perioadă, aceea a „ascensiunii“. Etapă cu etapă, urcând treptat cu treaptă, hotărâți să se depărteze tot mai mult de zona „apelor tulburi“ mureșenii se văd, la un moment dat, ațit de sus încît — pentru o promovată în Divizia A — totul pare o realizare de vis. În sfârșit, ultima perioadă din evo-

luția atrage atenția faptul că în prima parte a ediției 1968-1969 A.S.A. a avut o comportare foarte asemănătoare celeia din perioada corespunzătoare a actualului an competițional. Atunci, după cele 15 etape ale turului, ea acumulă un număr de 15 puncte, cu un golaveraj pozitiv (+1) și ocupa un onorabil loc 8 în clasament. Astăzi, la sfârșitul primei jumătăți de campionat, echipa din Tg. Mureș are o situație aproape identică: 16 puncte, golaveraj zero și locul 9 în clasamentul general.

Atunci, în urmă cu trei ani, zestrea acumulată de mureșeni în toamna lui 1968 părea o opțiune decisivă în desfășurarea ulterioară a întrecerii și în vederea ocupării unei poziții cit mai departe de zona fierbinte a celor amenințați cu retrogradarea. Și cu toate acestea, în vara anului următor, totalul celor 27 de puncte realizate s-a dovedit insuficient supraviețuirii în Divizia A. A fost nevoie ca pentru departajarea echipelor din subsolul clasamentului să se apeleze la ajutorul golaverajului pentru a decide. Și A.S.A. a scăpat cu greu atunci și după neînchipuit de mari emoții, cu fa-

ța curată și cu prelungirea rămînerii, pentru încă un an, în prima divizie a țării.

Ce va fi acum, sau, mai bine zis, ce va fi la sfârșitul acestui campionat?

ISTORIA NU SE MAI REPETĂ

Așa spune astăzi Tiberiu Bone, cel a cărui activitate ca antrenor se indentifică aproape cu existența formației militare. Și de ce nu se mai repetă istoria ediției 1968-1969?

— Pentru că, spre deosebire de trecutul acela nu prea îndepărtat, plin de complexe și incertitudini, astăzi avem o echipă adevărată, capabilă să lupte de la egal la egal și în orice împrejurare, cu oricare dintre fruntașele fotbalului nostru. Iar forța unei asemenea echipe constă în omogenitatea ei de ansamblu, realizată cu un lot stabil, pe parcursul unui an întreg de activitate în Divizia B, ca și în unitatea morală și de acțiune a jucătorilor, în disciplina de pregătire și joc. Toate acestea — arată în continuare antrenorul — ne-au ajutat să trecem dincolo de hotarul unor succese care, de regulă, reflectă numai lupta oarbă pentru rezultat.

În mod evident, Tiberiu Bone are în mare măsură dreptate în ceea ce afirmă. Pentru că oricui îi este ușor să observe și să facă constatarea obiectivă că A.S.A. de acum nu mai este formația pe seama căreia adversarii ei să-și mai facă calculele privind punctele dinainte cistigate sau alții să-și planifice chiar îmbunătățirea golaverajului. A.S.A. de azi, așa cum am văzut-o și noi în repetate rânduri, se prezintă ca un „unsprezece“ bine încheiat, cu un sistem defensiv ferm, sobru și eficient, în care cvintetul Nagel-Szöllösy-Toth-Ispir-Csako, neschimbat aproape în toate cele 15 etape ale turului se înscrie după numărul de goluri primite în rîndul celor mai bune apărări divizionare; cu o linie de mijlocăși Naghi-Bölöni-Hajnal, alcătuită din certe valori individuale și reprezentînd compartimentul de elită al echipei; cu un atac percutant, bățios și ager, în componența căruia experiența și forța de pătrundere ale lui Mureșan se completează bine cu vigoarea ofensivă, viteza și unelori finețea tehnică a unor tineri și talentați jucători ca Fazekas, Varadi, Lucaș și Orza.

În aceste condiții de echilibru valoric de mare stabilitate a formulei de echipă și disciplină riguroasă de joc, echipa din Tg. Mureș a constituit pentru toți, în această primă parte a campionatului, o plăcută surpriză, o veritabilă revelație.

A dispărut, parcă demult și aproape fără urme, imaginea celui 1-10 dezonorant din meciul cu Steaua de acum doi ani. Mai mult chiar, astăzi toamnă băieții lui Bone au fost la un pas de victorie în partida cu cistigătorii Cupei, pe terenul acestora.

PUTEM ȘI MAI MULT

Asta o spun în primul rînd jucătorii formației din Tg. Mureș. Și lucru ni se pare destul de semnificativ. „Locul 9 nu ne mulțumește“ — declară, Hajnal. La rîndul său, căpitanul echipei, N. Naghi, afirmă deschis că numai neșansa i-a frustrat, pe el și colegii săi, de satisfacția meritată a unei performanțe superioare celeia realizate în prezent.

Recent, președintele asociației, colonelul Alexandru Florescu, făcea chiar o mică socoteală: un punct pierdut la Petrosani, unde am avut meciul în mină; un punct pierdut în finalul meciului cu Steaua la București; un punct la Universitatea Craiova și unul la Rapid în fața căruia am pierdut în minutul 91, un punct...

A început campionatul timid, imprimînd jocurilor un caracter de duritate. Pe parcurs, din etapa a 5-a și-a restructurat jocul, practicînd — pînă la sfîrșitul campionatului — un fotbal aerisit cu execuții tehnico-tactice în viteză. Jucătorii au o mare zonă de acțiune și, ceea ce este mai important, sînt preocupați în permanență de joc. Aport substanțial al mijlocașilor în atac și ceva mai scăzut în fazele de apărare. Echipa nu demobilizează cînd primește gol și acționează eficient atunci cînd reușește să deschidă scorul. Este o formație mobilă cu o bună eficacitate și circulație a balonului. A avut momente de cădere fizică (jocul cu U.T.A.) la care se adaugă unele greșeli grave în apărare și lipsa de angajament a celor patru înaintași. În general este o echipă disciplinată tactic, cu reale resurse de afirmare a tinerelor talente.

(APRECIERILE COLEGIULUI CENTRAL AL ANTRENORILOR)

Și numărătoarea s-a oprit la un moment dat pentru că mergînd așa mai departe s-ar fi ajuns cu certitudine la concluzia utopică, din punct de vedere practic, în virtutea căreia A.S.A. ar fi putut fi chiar liderul campionatului de toamnă!

— Dincolo însă de astfel de post-calcul, ne spune președintele asociației, privind de astăzi numai spre viitor, un lucru rămîne neîndoielnic. Și anume faptul că echipa noastră este capabilă de mai mult și că are posibilitățile certe să dovedească acest lucru chiar în retur. În materie de fotbal, de altfel, „nu toamna, ci vara se numără bocii“.

SĂ VEDEM I

Asta o spunem noi, acum, la capătul unui sezon în care A.S.A., revenită în Divizia A a marcat un incontestabil progres sub toate raporturile, reușind să ne lase impresia plăcută a unei echipe care merge hotărât pe un drum nou, pe un drum al împlinirilor.

Dar să nu uităm — și aici este

JUCĂTORI	TOTAL MINUTE	SUMA NOTEI
1. Hajnal (15)	1350	117
2. Ispir (15)	1350	112
3. Szöllösy (15)	1350	108
4. Nagel (15)	1311	113
5. Csako (15)	1316	105
6. Naghi (15)	1279	101
7. Bölöni (14)	1260	109
8. Toth (14)	1263	96
9. Fazekas (15)	1203	106
10. Varadi (14)	1179	92
11. Mureșan (13)	1135	87
12. Orza (7)	458	46
13. Lucaș (9)	313	53
14. Căniaro (1)	27	4
15. Steam (1)	10	—
16. Solyom (1)	9	—

În paranteze: numărul partidelor la care au participat jucătorii.

Line să se îndrepte în mod special atenția mureșenilor în această perioadă pregătitoare — să nu uităm că a gîndi la mai mult și a dori mai mult înseamnă, înainte de toate, a munci mai mult și mai bine. Că pentru a depăși un anumit plafon care cu ani în urmă ar fi multumit, dar care astăzi, după cît se vede, nu mai satisface, este nevoie de un plus substanțial de calitate care să ridice relizările la nivelul performanțelor înalte.

De aceea, am vrea, poate, mai întîi să vedem cum echipa din Tg. Mureș transpune ideea jocului echilibrat, elastic și eficient la realitatea competiției, la cum apărarea sa reușește să evite momentele de derută care-i scald uneori din merite; cum tehnica de joc atinge, în ansamblu, valorile fotbalului modern; cum atacul astăzi compartimentul cel mai deficitar — își face mai mult simțit aportul la obținerea succeselor colective; cum spiritul de sportivitate rămîne în roaie împrejurările mai presus de lupta pentru rezultatul cu orice pret.

Am vrea să vedem în această primăvară și apoi în continuare că A.S.A. confirmă bunele sale evoluții din toamnă, aprecierile adeseori măgulitoare la adresa sa, ca și speranțele jucătorilor la un loc mai bun în ierarhia noastră divizionară.

Și ne-ar face plăcere să înscrîm, într-un viitor apropiat echipa din Tg. Mureș în rîndul formațiilor de elită ale fotbalului nostru.

Mihai IONESCU

L-am întâlnit pe Eugen Iordache în vara anului trecut, la Deva, la scurtă vreme după ce preluase conducerea tehnică a echipei Jiul. Nu se arăta prea optimist, dar nici nu căzuse în cealaltă extremă, a pesimismului, în privința lotului de jucători pe care îl avea atunci la dispoziție. O undă de regret se putea citi pe chipul său. Și asta numai pentru motivul că pierduse cu o zi-două „trenul”. Sosise la Petroșani la scurt timp după ce Ion Constantin primise dezlegarea și atacantul în care își pusese atâtea speranțe se antrenă acum doar pe Valea Jiului, pe stadionul Ghencea din București. Nu-l îngrijora nici cine va apăra în poartă, mai ales că înlocuitorul lui Stan nu era un oarecare, ci Suciu. Nici linia de fundași, unde reîncastrarea lui A. Georgescu umplea golul lăsat de Caramalis. Nici mijlocișii, compartiment în care experimentatul Libardi putea alcătui oricând un cuplu redutabil alături de oricare alt component al echipei. Marea problemă se numea atacul. Parcă-l aud pe antrenorul alb-negrilor: „Fotbalul se joacă pe goluri. Degeaba dispui de o puternică apărare care îți dă siguranță și primește goluri puține, dacă n-ai cîțiva „vulpoi” în ofensivă care să știe să speculeze fiecare greșeală a adversarului, capabili să marcheze nișar un gol în plus în poarta partenerului de întrecere”.

Treptat, cu cit se înmulțeau antrenamentele, fruntea antrenorului Iordache se descrețea. Cîțiva tineri ambițioși veniți la Jiul se străduiau, perseverau neconten-

Rapidistul Neagu amenință poarta lui Suciu în cel mai slab meci al minerilor din turul campionatului. Foto: Vasile BAGEAC

Iordache, optimist.

nit încercînd să prindă un loc sub soare în formație. Se numeau E. Georgescu, Gligorie, Mulfescu și Stoian, cu toții dornici de afirmare, cu gîndul la Divizia A. Și tot atunci s-a realizat într-un timp record un lucru esențial: omogenitatea. Cei noi au fost primiți din prima clipă cu brațele deschise și marea familie a Jiului și-a început viața de echipă într-un climat sănătos, avînd la bază o reală prietenie.

ASA A FOST LA ÎNCEPUT

Dar, ea joce, de ce i-a fost teamă lui E. Iordache n-a scăpat. Echipa a început campionatul cu un serios dezechilibru între compartimente. Acționa diferit în jocurile de acasă, unde deși păstra inițiativa în majoritatea timpului, ataca fără luciditate, și se apăra supranumeric în partidele din deplasare, anulînd — prin modul de așezare în teren — posibilitatea sa ofensivă. În timp ce linia defensivă își făcea datoria comportîndu-se constant bine, atacul nu-și găsea cadența, dezamăgînd, fapt pentru care acest compartiment a fost supus unor dese modificări.

În prima etapă, la Oradea, cu Crișul, fundașii au făcut risipă de energie și meciul s-a încheiat cu un scor alb. Cu același rezultat a luat sfîrșit și jocul următor, cu A.S.A. Tg. Mureș, deși partida avea loc la Petroșani. În etapa a III-a, Jiul își mărește zecrea de puncte (4) învingînd cu 2-1 pe C.F.R. la Cluj, dar nu atacanții au fost aceia care i-au adus victoria, ci... apărătorii adversi, „iscușiți realizatori”, prin două autogoluri. Abia în etapa a IV-a Dodu „sparge gheața” inaugurînd „deschiderea oficială” a eficacității cu două goluri; unul în poarta Stelei, celăl-

alt în a Jiului! Nici în etapa a V-a minerii nu pot trece de U.T.A. (1-1), tot la Petroșani, cu toată strădania debutantului Stoian care a deschis scorul. În următoarele patru etape evoluția echipei continuă să stea sub semnul sterilității liniei ofensive: trei înfrîngeri și, din nou, o „remiză albă” pe teren propriu! Mai mult chiar: în cele patru partide n-a marcat nici măcar un gol!!

Să ne oprim aici și să facem bilanțul celor nouă etape: doar două goluri marcate de jucătorii de la Jiul, făcînd abstracție de meciul de la Cluj, unde ceferiștii s-au autoînvinș.

Care sînt cauzele care au generat această stare de fapt? Ele trebuie căutate, în primul rînd, în dispunerea jucătorilor pe teren, în distanțele foarte mari dintre componenții liniei ofensive. Astfel, în momentul în care vreunul dintre atacanți intra în posesia mingii, și trebuia s-o transmită cît mai rapid unui coechipier, nu avea pe nimeni în apropiere și era obligat să paseze... înapoi spre mijlociși. În felul acesta, acțiunea de atac trebuia reluată de la capăt de zece de ori din propria jumătate de

teren. La aceasta se adaugă o eroare tactică: folosirea centrărilor înalte, fără șanse în fața apărărilor masive și aglomerate. Folosirea unui astfel de procedeu a determinat și un consum de ener-

Suciu, un portar de nădejde.

gie datorită deselor contacte dure cu fundașii adversi, un plus de nervozitate.

DIN ETAPA A X-a, ADIO

VECHILOR TIPARE DE JOC!

Se simțea deci, nevoia unei schimbări în jocul echipei. Era necesară o revizuire a orientării tactice. Eugen Iordache a meditat profund și a găsit oam ce-ar putea să facă. O primă măsură, foarte curajoasă — și aici merită felicitarea conducerea secției pentru ralierea la hotărîrea antrenorului — se refera la dispensarea de serviciile lui Peronescu, extremă cu vechi state de serviciu la Jiul. La începutul campionatului Peronescu a fost receptiv și disciplinat. Mai tîrziu însă, în „calitate” de cel mai vîrstnic din echipă, a început să-l apostrofaze tot timpul pe ceilalți echipieri cerîndu-le cu insistență să i se subordoneze total în timpul jocului, fapt care a generat o stare de inhibiție și nervozitate în sinul formației. O dată deszăsușă de „complexul Peronescu”, Stoian, dar mai ales Mulfescu au adus un reviriment în echipă și prin elanul lor tinerec au dat culoare jocului. Apoi s-a făcut o cotitură în tactica echipei, avînd la bază participarea tuturor jucătorilor în ambele momente fundamentale ale jocului (atac și apărare) cu o mai încheată legătură între compartimente, cu o rapidă circulație a mingii. Treptat, echipa a depășit vechile carente și tipare de joc, și-a găsit o oarecare cadență și rezultatele obținute din etapa a X-a (2-1 cu Dinamo) pînă la sfîrșitul turului au fost net superioare celor de pînă

atunci. Dovadă, în următoarele șase etape, Jiul a acumulat opt puncte față de numai șapte în nouă etape, eficacitatea a crescut înscriind-se zece goluri, iar cele trei meciuri disputate pe teren propriu au însemnat tot atîtea victorii în comparație cu celelalte patru (A.S.A., Steaua, U.T.A. și S. C. Bacău) toate încheiate la egalitate. În plus aceste succese au fost obținute în răstimpul în care Libardi (operat), considerat strategul echipei, nu a făcut parte din formație!

TREI OAMENI DE NĂDEJDE

Comportarea multumitoare a echipei în turul campionatului se datorește, cum lesne se înțelege, jucătorilor și capacității antrenorului Eugen Iordache. Dar nu putem trece cu vederea peste contribuția a trei oameni locali ai Văii Jiului, legați de mineri și de mișcarea sportivă, profund cunoscători ai „fenomenului fotbalistic” din Petroșani. Președintele clubului, Ion Carpinet, președintele secției de fotbal, Otto Abraham, și vicepreședintele clubului, Mircea Pascu, conducători devotați și experimentați, au sprijinit continuu activitatea echipei, și-au dedicat o bună parte din timpul lor liber punînd umărul și sufletul la bunul mers al treburilor. De foarte mulți ani acest colectiv de conducere a dat dovadă de discernămint în luarea celor mai corespunzătoare măsuri. Credem că au avut și ei o însemnată contribuție la redresarea echipei în ultima parte a campionatului, prin totala lor aderență la intențiile antrenorului

JUCĂTORI	TOTAL MINUTE	SUMA NOTELOR
1. Georgevici (15)	1350	113
2. Stoker (15)	1350	108
3. Suciu (15)	1337	112
4. A. Georgescu (15)	1288	108
5. Dodu (15)	1275	105
6. Naidin (14)	1185	90
7. Stoian (12)	1080	80
8. Mulfescu (12)	911	86
9. Tonca (10)	827	73
10. Libardi (9)	810	64
11. Peronescu (9)	788	59
12. Urmes (13)	764	74
13. Colorman (8)	537	55
14. M. Popescu (6)	492	44
15. Mihai Marian (5)	259	31
16. Gligorie (3)	248	18
17. Făgăș (4)	203	26
18. Sandu (1)	90	7
19. E. Georgescu (2)	45	11
20. Marincan (1)	13	—

În paranteze — numărul jocurilor la care au participat jucătorii.

ca și prin strînsa legătură cu toți factorii care au concurat la creșterea valorică a jocului echipei.

STADIONUL — UN HANDICAP!

De mai mulți ani stadionul din Petroșani — unul din cele mai vechi din țară — nu mai corespunde cerințelor activității fotbalistice de performanță. Cîmpul de joc este denivelat în ciuda deselor reparații. Cabinele și anexele sanitare se află într-o stare de paragină. Tribunele de lemn sînt deteriorate și chiar putrezite, scrijele la fiecare pas. Nu întîmplător media spectatorilor la Petroșani este cea mai scăzută dintre toate orașele care au echipe în Divizia A, și poate că explicația este legată și de aspectul deplorabil în care se prezintă această vechi bază sportivă.

Organele în drept ar trebui să dovedească mai multă preocupare și mai mult simț gospodăresc pentru remedierea acestor stări de fapt ceea ce, fără îndoială, ar avea un efect pozitiv în pregătirea și jocul echipei.

În aceste zile jucătorii echipei Jiul accentuează pregătirile cu dorința fierbinte de a nu le mai oferi suporterilor în returul campionatului nici un moment de insatisfacție. Formația a trecut în toamnă printr-o metamorfoză radicală. Încordarea acordată unor tineri ca Mulfescu, Stoian sau Făgăș s-a arătat inspirată și oportună, așa că în continuare există premisele unei depline omogenități și unor evoluții superioare ale echipei, cu un ridicat grad de eficacitate, calitate care rămîne prin scopul și efectul său asupra spectacolului sportiv, principala rațiune a acestuia.

Experiența Jiului a avut unele reușite. Rămîne ca timpul să confirme pe deplin bunele intenții ale antrenorului Eugen Iordache și marile ambiții ale jucătorilor din Petroșani. O cere tradiția clubului, o cere tradiția fotbalului din Valea Jiului.

Gheorghe NERTEA

FIȘIER COMPETIȚIONAL

22.VIII.	Crișul Oradea	(d)	0-0
29.VIII.	A.S.A. Tg. Mureș	(d)	0-0
5.IX.	C.F.R. Cluj	(d)	2-1
12.IX.	Steaua	(d)	1-1
26.IX.	U.T.A.	(d)	1-1
3.X.	Steagul roșu	(d)	0-1
17.X.	S. C. Bacău	(d)	0-0
24.X.	Politehnica Iași	(d)	0-3
27.X.	Selec. Bulgariei	(d)	1-5
31.X.	Farul Constanța	(d)	0-1
17.XI.	Dinamo București	(d)	2-1
28.XI.	Rapid București	(d)	1-5
1.XII.	Universitatea Cluj	(d)	3-0
5.XII.	F. C. Argeș	(d)	0-2
8.XII.	Universitatea Craiova	(d)	3-0
12.XII.	Petrolul Ploiești	(d)	1-0

Total: 15 meciuri jucate în campionat (5 victorii, 5 înfrîngeri și 5 încheiate la egalitate, golaveraj 14-16). A sustinut o singură întîlnire internațională, la Sofia, pierdută cu 5-1.

A arătat două moduri complet diferite de joc; acasă, joc axat pe atacuri furibunde, de multe ori dezordonat și haotic. În deplasare: joc cu apărare aglomerată în tot timpul partidelor, în decursul primelor nouă etape atacul a fost foarte ineficace, marcînd numai patru goluri (dintre care două autogoluri). Spre sfîrșitul turului a dovedit o îmbunătățire a jocului de ansamblu, obținînd opt puncte în ultimele șase etape. Rezistența fizică ni s-a părut inegală. În comparație cu campionatul trecut echipa este în general schimbată în bine.

(DIN APRECIERILE COLEGIULUI CENTRAL AL ANTRENORILOR)

INTERVIUL SĂPTĂMÎNII

ANGELO NICULESCU:

EXISTĂ ÎN FOTBALUL NOSTRU VREO TREI...ILIE NĂSTASE!

Angelo Niculescu nu este ceea ce se cheamă un om charmant. Are ochii triști. Colțurile gurii îi sînt ușor căzute. Părul nu are nimic romantic. Angelo nu poartă scurte cu gulerul ridicat. Nu se extaziază în fața unei vitrine cu trench-coat-uri chiar dacă vitrina e pe Kensington sau Oxford Street. Nu fumează. Nu bea. Nu gesticulează. Nu are cravate frumoase. Nu poartă servietă. Într-un cuvînt, Angelo Niculescu nu e un om charmant. (Și nici nu face vreun efort ca să pară). Mulți îi reproșează că folosește de prea multe ori cuvîntul respectiv. Alții îi reproșează lipsa de inflexiune a vocii.

Pentru foarte mulți, Angelo Niculescu e un om... uscat. Pentru el șutul nu e niciodată formidabil, iar pionajul — niciodată extraordinar. Angelo nu spune anecdote. Nu are prea multe amintiri. Cînd cineva povestește o întîmplare de pe vremea F.C. Craiovei sau a Carmenului, echipe la care a jucat, Angelo zîmbește oarecum stînjinit și astfel ascultătorii corectează aproape automat exagerările.

Pentru jucătorii echipei naționale, Angelo Niculescu este, simplu, „dom' profesor”. Un profesor pe care nu l-au văzut niciodată grăbit. Un profesor la care abuzul de „respectiv” are drept compensație absența oricărei vorbe colorate de minie. Un profesor la apariția căruia pină și Răducanu își înghite cuvintele, chiar dacă este miezul nopții și berea helvetă a aprins ochii „portarului care acoperise poarta, ca un covor de moschee”.

Aceste rînduri le-am scris în vara anului 1969. După această introducere a urmat prima frază a dialogului: „Mai avem 100 de zile pînă la meciul cu Portugalia”. Angelo a răspuns în stilul său atît de personal: „Ca să fiu sincer, nu le-am numărat”.

Acum cîteva zile, am căutat și am găsit — pentru început — o altă întrebare menită să-l irite pe moderatul Angelo:

„Ne aflăm, deci, în fața unui nou pise — meciul cu Ungaria”. Angelo m-a privit lung, întîind capcana:

„Mie nu-mi plac metaforele. Probabil că și din această cauză am fost prea puțin agreat de ziaristi și, mai ales, de scriitori. Apropiatele meciuri cu Ungaria sînt ca multe altele. Nu vreau să subestimez forța echipei ungare, dar sînt obligat să-mi aduc aminte că, în ultimul timp, am jucat cu echipe mai bune decît Ungaria și că, printre aceste echipe mai bune, se numără absolut toate deținătoarele cupei „Jules Rimet”, inclusiv posesoara ei definitivă — Brazilia.

Văzînd eșecul primei întrebări, încerc o diversion de altă natură: „Crezi, Angelo, că merităm să ajungem printre primele patru echipe ale Europei, adică

porțiile scorului) au avut aceeași cauză: complexul psihologic. În primul meci, datorită complexului, am... reușit să nu-i înscriem lui Grosics 3 sau 4 goluri pînă la pauză, iar în al doilea, am... izbutit să primim gratuit alte cîteva, după ce egalasem, prin Ozon, în minutul 23”.

Sînt obligat să modifice din nou direcția întrebărilor. Am impresia că Angelo Niculescu e puțin iritat de atenția prea mare care se acordă vizitorilor noștri parteneri. Întreb, deci, care ar fi diferența între echipele noastre de acum 20 de ani și cea de astăzi. Răspunsul nu se lasă așteptat:

„Acum 20 de ani sau mai mult aveam cîteva personalități de prim rang care își făceau un titlu de glorie din a nu se subordona echipei. Astăzi, în schimb, avem, în primul rînd, o echipă. O echipă care nu neglijează personalitățile.

Angelo Niculescu simte că răspunsul „mult prea general” nu mă satisface și adaugă:

„Dacă vrei, o a doua diferență este aceea că, față de anul 1954, eu nu mai sînt antrenor III, ci antrenor I”.

Sînt oarecum surprins de acest răspuns — șoc, dar îmi aduc aminte că mă aflu, de fapt, în fața unui om de curaj. În fond, Angelo Niculescu l-a luat pe „răspunderea sa” pe Răducanu, înaintea meciului cu Portugalia, cînd aproape întreaga presă a fost împotriva introducerii lui Tamango, după Setubal, iar acum a semnat — iarăși împotriva unei evasi-unimități lunguroase — scoaterea lui din lot... Pe neașteptate, gîndesc vorbind: „Apropo, Angelo de ce l-ai scos din lot pe Răducanu?”

„Pentru că în la el mai mult decît prietenia îl ocazional”.

Tac. Mă sînt groggy. Sînt numărat. Aș putea să mă ridic, dar amîn, momentul. În sfîrșit, sînt în picioare. Pun o întrebare banală, de temporizare, în legătură cu începuturile actualei echipe naționale. Angelo Niculescu privește în gol. Nu se grăbește.

„Pe Wembley a fost doar înconunarea unei prime etape. Totul a început, de fapt, în primul turneu brazilian: cel din iarna 1967-1968. Am jucat atunci 11 meciuri pe „Continentul fotbalului”. Asta a contat enorm. Brazilia e o mare școală. Eu, personal, datoriez enorm Braziliei. Acolo poți gîndi în afara influențelor de fiecare moment într-ale fotbalului. În cursul primelor două turnee braziliene am reușit, cred, să verific jucătorii și să găsesc un sistem adecvat jucătorilor. Brazilia ne-a edificat asupra rolului deosebit al mijlocului terenului, asupra ereziei care făcea din jucători oameni „legați de posturi”, asupra rolului atacanților în fa-

zele de apărare, asupra rolului ofensiv al apărătorilor etc. etc.”

Sună telefonul. Titus Ozon, care a intrat între timp, sare de la locul său și răspunde, pentru a nu rupe jocul. Angelo continuă.

„În Brazilia m-am convins, în sfîrșit, că pot forma o echipă în funcție de necesități, de adversar și, mai ales, de posibilități. În Brazilia m-am verificat și ca metodist la capitolul dozării efortului sau rulă-

... Angelo Niculescu nu e un om charmant. Și nici nu face vreun efort ca să pară...

rii jucătorului, capitol care nu poate fi rezolvat cu ironiile ce se abat asupra mea atunci cînd într-un meci internațional nu schimb un jucător, după ce a greșit două pase la rînd.

În sfîrșit, fără Brazilia probabil că nu m-aș fi

convins că fac bine jucînd cu Sătmăreanu, cu Lupescu, cu Mocanu, cu Dembrowschi, cu Radu Nunweiler.

Rostind numele Radu Nunweiler, Angelo Niculescu se ridică de la biroul său.

„Radu Nunweiler, în ciuda atîtor și atîtor adversități, a fost și este „cheia” echipei noastre naționale. Radu a fost și este mai mult decît un dispecer. Radu a fost și rămîne omul care i-a convins pe ceilalți că pot domina jocul prin pase... Vorbim de atîtea ori despre nevoia de a nu mai avea complexe, dar uităm că o pasă bună sau o suită de pase reușite este cel mai mare stimulent pentru o echipă care se îndoiește, la un moment dat, de forța ei. Îmi aduc aminte de Petschovschi, „Ceala”, povestea că, la primul său meci în echipa de seniori a „Chinezului”, cînd nu avea nici 16 ani, Baius sau Szeimler, nu-mi aduc aminte bine, i-a dat un singur stat cu cîteva secunde înainte de începerea jocului: „Ascultă, copile, nu uita un lucru — caută să nu greșești prima mingă. Nu încerca să iei ochii cu prima mingă. Dă-o

cuminte celui mai apropiat, chiar dacă, acesta este la un pas de tine. După aceea totul o să meargă strună”. Fără îndoială, Petschovschi a fost prima victimă a... temporizării”.

Încerc să tai suita printr-o întrebare de contraatac:

Ce reprezintă fotbalistii români în fotbalul mondial?

Fotbalistii noștri aduc în arena internațională o frumoasă pată de culoare, prin tehnica „mai altfel” și prin fantezie. Asta se vede chiar și în meciurile pierdute, sau mai ales în meciurile pierdute. Tipul reprezentativ al jucătorului român este Ozon, Dobrin, Dumitrache. Dacă vrei, acești trei jucători sînt o replică perfectă a lui Ilie Năstase, care e, de asemenea, „mai altfel”. Diferența e că Năstase joacă singur sau cel mult în doi, iar fotbalul se joacă în 11. Dar mai e și o asemănare: Năstase a avut nevoie de un Tiriach, iar un Dobrin sau un Dumitrache au nevoie de un Radu Nunweiler... Da. Fotbalistii noștri aduc multă culoare în fotbalul internațional. Mie îmi place mult jucătorul spectaculos, deși nu sînt prin excelență un spectaculos cu orice preț... Dacă stau să mă gîndesc, fotbalistii noștri au un farmec deosebit. Bene, deși un jucător mare, e lipsit de farmec. Bobby Charlton e și el doar un ceasornic. Un ceasornic perfect, dar un ceasornic. Ai noștri ies mai ușor din „bucăca cărții”. Dacă vrei, asta-i forța și slăbiciunea lor”.

Încerc, în sfîrșit, o întrebare operativă: „Ce se va întîmpla în 1972?”

„Echipa e în general formată. Mă bucură gîndul că atacul nostru l-a regăsit pe fiul său risipitor: Dobrin. Mă bucură la gîndul că am găsit încă un înaintaș de valoare: Iordănescu. Mă bucură, în sfîrșit, speranța că Dumitrache va reflecta asupra faptului că pentru a reintra în echipa națională va trebui să câștige duelul cu un jucător de talia lui Dembrowschi — alesul ziaristilor din Mexic — sau cu oricare dintre ceilalți: Lucescu, Dobrin, Iordănescu”.

„Într-un meci internațional, nu schimb un jucător după ce a greșit două pase la rînd”.

„Există un caz Sătmăreanu?”

„Nu există nici pe departe. Sătmăreanu rămîne pentru mine un om de bază, deoarece calitățile lui, sînt superioare defectelor”. De altfel, în perioada de pregătire următoare, cred că voi începe cu Anca pe post de fundas dreapta. În echipa națională nu se intră ușor. Trebuie să măriți acest lucru și, mai ales, trebuie să convingi pe toată lumea”.

„Ce perspective întrevizi echipei noastre în general?”

„Îmi aduc aminte, acum doi ani, în Peru, după acel 1-1 spectaculos, Vitiacyil, care a văzut echipa noastră jucînd, mi-a spus: „Ai o garnitură foarte frumoasă, cu băieți foarte talentați. Dacă echipa asta ar avea forța de joc a naționalei Cehoslovace, ea ar decide în fotbalul European”.

„Și ce-ai răspuns?”

„Am tăcut. Eram de acord”.

Ioan CHIRILĂ

„EXAMEN” ÎNAINTEA... EXAMENELOR

Pe o vreme ploioasă, amintind zilele mohorite de toamnă, cu numai două ore înainte de a spune la revedere Herculanilor, antrenorii, medicul și jucătorii Universității Craiova au ținut mult să se edifice asupra rodului strădaniilor depuse de-a lungul perioadei cît au stat în defileul Cernei, sub aripa protecției a liniștii dorite și găsite în preajma seculelor ape termale.

În ce mod anume? Efectuînd proba de rezistență: „testul Cooper”.

Care dintre jucători va reuși să alerge cei 3.200 metri în cele 12 minute? Cîți din cei 22 din lot vor... afla secretul celui ritm adecvat alergării, pentru a nu fi pînă de sufocare după primele sute de metri sau înaintea ultimei porțiuni de străbătut, cea mai dificilă? Iată rezultatele înregistrate: Do-nose (10 minute, 25 secunde), Min-cioagă, Velea, Bondrea, Martinovici Berneanu, Deselnicu au parcurs distanța sub 11 minute. Și ceilalți s-au înscris în limita celor 12 minute. Excepții au făcut doar: Niculescu (care suferă de o periosită), Tarălungă (aflat după o perioadă de tratament medical) și portarii, față de care există cu totul alte pretenții. Așadar, un examen absolvit cu bine.

— Mă bucură rezultatul testului — afirma antrenorul Constantin Cernăianu. Eram convins că jucătorii nu vor fi puși în dificultate. Am căpătat această convingere, joi 27 ianuarie, cînd în regulă lot a fost supus unei probe și mai grele. Unul dintre cele două antrenamente zilnice a prevăzut și următorul exercițiu: 2.500 m alergare, un minut mișcări respiratorii, trei minute tehnică individuală cu balonul, toate acestea repetate de patru ori, pentru a obține cifra de 10.000 m. Inițial, unii jucători au ezitat, crezînd că nu vor fi în stare să realizeze așa ceva. Printre ei s-a aflat și Obles-menco. După ce am terminat exercițiul, căpitanul echipei, transpirînd de mama focului, mi-a spus: „N-ăș fi crezut, în viața mea, că voi fi în stare să alerg 10.000 m la un singur antrenament. E fantastic”, Mie, ca antrenor, altceva mi s-a părut însă de-a dreptul fantastic. Nu știam că în lotul Universității e-

zistă un veritabil maratonist. Do-nose, în cele patru „segmente” de cîte 2.500 m fiecare a realizat timpuri: primul, în 10 minute și 22 secunde; al doilea: 10,33; al treilea: 10,28; al patrulea: 9,25! Ambele teste, repet, mi-au întărit convingerea că echipa și-a încălcat, în mod corespunzător, toți „acumulatorii”. Rezistența și forța, cele două componente ale pregătirii fizice generale, nu vor mai constitui un călcîi al lui Achile care ne-a cauzat atîtea dureri de cap în toamna lui '71...

Am urcat împreună cu jucătorii craioveni în autobuzul care i-a readus la Craiova. Și dialogul, cu antrenorii și jucătorii Universității, pe tema pregătirilor a continuat cu întrebări fără vreo aparență legătură între ele, cu răspunsuri spontane și surprinzătoare unele pline de semnificații. Bunăoară, un adevărat stimulente în pregătire l-a constituit pentru craioveni prezența în același hotel, în același loc de eforturi asidue, a U.T.A.-ei, cu seriozitatea recunoscută a liderului campionatului; în zilele petrecute pe malurile Cernei, crosurile au constituit o adevărată muncă de Sisif, fiecare jucător alergînd în medie circa 95.000 m!; jucătorilor li s-a explicat nu o dată, că nu vor mai exista posturi, în echipă, ocupate de senatori; un sprijin pentru Obles-menco în linia de atac este o problemă grea căreia i se caută soluții; testele psihologice la care au fost supuși jucătorii au fost absolvite cu note maxime; în perioada următoare, Universitatea va evolua pe două planuri diferite, în primele jocuri amicale și într-o dificilă sesiune de examene, jucătorii fiind sfătuiți și convinși de necesitatea prezentării la examene acum, în sesiunea din iarnă. Faptul acesta cauzează o umbră de îngrijorare pe chipul antrenorului.

— De un singur lucru mi-e frică: să nu irosim — în dificila perioadă care urmează — parte din acumulările făcute la Herculan. Vom căuta cele mai eficiente mijloace pentru a o depăși cu pierderi minime, ne vom continua munca începută cu multă hotărîre. Pentru a nu mai avea, în retur, nici un fel de scuze. Să ne fie clar...

Laurențiu DUMITRESCU

CONSTATĂRI ALE ANTRENORILOR FEDERAȚIE

Aplicînd în continuare o măsură bună a federației, antrenorii federați și-au început, pe anul în curs, activitatea de îndrumare și control la antrenamentele divizionarelor A. Constatările sînt consemnate în rapoarte depuse la Colegiul central al antrenorilor. Iată cîteva spicuiri din aceste rapoarte:

● CRISUL Oradea. „...Realizarea obiectivului de instruire — ridicarea capacității de efort — se efectuează prin metoda repetărilor, în care volumul este destul de ridicat, intensitatea, în principal, fiind medie... O deficiență care și va pune amprenta pe activitatea ulterioară a echipei este starea psihică necorespunzătoare. S-a instaurat părerea că lotul este mult prea modest din punct de vedere valoric și că nu este capabil de rezultate mai bune. Atenția antrenorului și a secției va trebui îndreptată în principal spre redresarea psihică a echipei în vederea ridicării moralului...” (C. Ardeleanu).

● PETROLUL Ploiești. „Îndrumările Colegiului central al antrenorilor sînt respectate la alcătuirea programului... În programul de instruire partea de pregătire teoretică cu referire la regulamentul de joc nu era cuprinsă. La observația făcută, antrenorul Ilie Oană a luat măsuri pentru includerea sa... Atmosfera de lucru este în general bună, dar mai sînt cîteva jucători care „murmură” că antrenamentele sînt prea tari” (C. Drăgușin).

● DINAMO București. „...Volumul de muncă este mare. Dacă va fi și bine dozat de antrenor și medic, va putea constitui o bună bază de pregătire fizică și disciplinară a întregului lot... Se organizează jocuri la două porți, neadecvate în această perioadă, sau „miuțe” care n-au un scop constructiv, stabil și urmărit...” (A. Niculescu).

● A.S.A. TG. MUREȘ. „Atmosfera de lucru este relativ bună, uneori manifestîndu-se unele semne de neseriozitate... Colaborarea antrenor-medie se realizează în bune condiții; masele însă este angajate cu ora și lucrează din 2 în 2 zile... Ca metode, antrenorul apelează la cea a repetărilor, a antrenamentului variabil și în circuit... Deși volumul de muncă este corespunzător pentru etapa actuală, se folosește, prea mult mîinga, unele antrenamente desfășurîndu-se numai cu mijloace specifice... Baza materială este destul de slabă, Sala poate fi folosită de 3 ori pe săptămînă și numai dimineața. Terenul de zgrădă fiind dur (înghețat) duce uneori la accidentări (Toth)... În lotul echipei fiind și elevi și studenți prezența la antrenamente nu-i toldează 100%...” (C. Ardeleanu).

„Biloni” ai Farului: Caraman — Tufan — Cosmoc. Foto: Dragoș NEAGU

SE VA REGĂSI, DARE, FARUL?

Championatul trecut printr-un spectaculos, pe atît iantă cădere, echipa con-nu s-a regăsit în turul diții, Farul aflîndu-se mai eclipșat decît în lumină. 3, numai 14 goluri înscriscu-ocuri de o înaintare recu-inainte pentru vitalitatea atea sa, iată doar doi pa-eali, inexplicabili, dacă nu gmatici — în ce privește... r — pentru o mare parte tizantii acestei echipe.

„două zile, la pregătirile vacanță activă de la Buș-avut ocazia să aflăm jude-are (un fel de autoscrutare, are) a constanțenilor și să învertirea ei în planuri și șoare fapte.

UL ȘTEFANESCU PUNE EGETUL PE „RANA”

ce urmărești în timpul cros epuizant — în urma numai maiourile, dar și e trening se umezesc de ie, albastrul lor deschis dat de mari pete întune-ar la miezul nopții îl vezi din protagoniștii alergării eașă aplicat asupra unui sihiologie, înțelegi că ai în de om care poate să-ți unsuri întemeiate la între-șta cărora „cel din afară” biblie.

tefănescu — student la imi spune, cu aerul celui cunoaște o vină personală a din toamnă ne-a folosit. n înțeles cu toții că fără încă nu poți ajunge de-

er. Obiectiv. Convingător. degetul pe „rană”. are adevărul măturisit de singura explicație a con-antelor Farului? gîndesc doi apreciați „ofi-bord” ai echipajului con-

SI CARAMAN EXPLICA LOTUL, PREZENTUL ȘI... VIITORUL FARULUI

n — fiul răsfățat al Con-sputat ani la rînd de cele ri fotbalistice locale, Farul

— cîndva „ambasadorul” la lotul național. puternice personalități ale oi autori a numeroase per-constănțene memorabile. dispuneam de... creierul coordonator al lui Badea” Și de pasele excelente — în plin fuleu, care-i sur-sig dezechilibrat adeseori i — ale lui Sasu” (Caraman), ile repetate ale formulei i ne-au fărîmițat „11”-le și jocul în turul actualului (Tufan), „Nu mai avem de percuție dinainte” (Ca-Luptăm — acum, în vrăj-stelor înzăpezite de aici — efecem... TAVALUGUL cu ul nostru dărîma zidurile spărîri în trecut” (Tufan), șoc a fost și va redeveni l nostru „tu” (Caraman). poate contrazice azi pe cei ini”?

ND BADEA, AM FOST SA NE RESTRUCTURAM JOCUL

a „timonă”, cu antrenorul n un an, doi, am avut un de orchestră — Badea, A răsăm o echipă masivă,

fără coordonator. Nimeni nu-l poate, deocamdată, înlocui. Am fost nevo-iți să schimbăm jocul. Să-l adaptăm la posibilitățile reale ale lotului. Căutăm să redevenim o mare forță de șoc, o echipă care să se apere cu 8-9 oameni și să atace susținut, în forță, cu tot atîția. În vederea împlinirii acestui deziderat, trebuie ca jucătorii mei să fie în stare (prin-tre altele) să alerge de două ori mai mult ca alții. Imi veți spune poate că m-am molipsit de la... Tottenham. Și n-am să vă contrazic.

Nu știm ce se va alege la pri-măvară din proiectele lui Cosmoc. I-am văzut însă pe jucătorii con-ștanțeni alergînd foarte mult, cu o încredințare pe care o zărești numai la cei înflăcărați de o hotărîre foarte puternică.

Marius POPESCU

LA CRISUL SUNĂ DEȘTEPTAREA!

Da, la Crisul Oradea sună deș-teptarea! Ca după o bătălie în care ai fost învins doar pe mo-ment, conducătorii clubului din acest (fost?) mare centru fotbalistic al țării, conducătorii clubului în care an-trenorii sînt înlocuiți dîn șase în șase zile, în care foști colegi de e-chipă, acum tehnicieni în cadrul clu-bului, nu și-au vorbit ani de zile, în care s-au înregistrat cele mai neaș-teptate plecări de jucători („grăd-i-nița” cu care Ferenczi a plecat la drum ou ani în urmă a început să împinzească țara cu fotbalisti), în care există un ghem de asperități și de „mărunțisuri” care se întretale și se barează una pe alta, au sunat — trecînd peste orice necazuri de orice fel — stringerea rîndurilor.

Această stringere a rîndurilor se manifestă mai mult pe plan moral, pe încercarea de a motiva jucătorii încredere în forțele lor, în po-sibilitățile lor („Crisul nu este o echipă de loc 15; eu cred că în mod nor-mal ar fi trebuit să ne clasăm pe locul 8-9”, ne spunea în zilele vi-zitei noastre în orașul Crisurilor, Gheorghe Bodor, noul președinte al clubului). Pentru că, de fapt, se ma-nifestă în continuare o dispersare a forțelor: cîteva jucători (și nu dintre cei mai slabi) au primit dezlegare, alții nu se știe dacă vor putea fi fo-loșiți în retur. Printre primii: Ba-logh și Arnoțchi. „Probleme” sînt ou Suciu, Neșu, Moldovan.

Este o surpriză de proporții fa-ptul că cinci oameni de bază ai echi-peii nu vor putea fi folosiți într-ua retur care și așa se anunța mai mult decît foarte greu. Solicităm amănunte de la antrenorul Vasile Vlad care a preluat (pentru a cita oară?) frînele echipei, ajutat de Tomeș, fostul ju-cător al Crisului.

— Așadar, Balogh? — Jucător de bază, începe V. Vlad, căpitanul echipei în repetate rînd-uri, exemplu de comportare și disci-plină, a primit dezlegare pentru Olimpia Oradea, datorită comodității de care dădea dovadă. Era depășit cu ușurință de un fotbalist care juca bărbătește. Alături de el se află acum la Olimpia și Arnoțchi, acesta avînd drept de joc de mai multe vreme.

— Suciu? — Suciu este de zece ani la Cri-sul și s-a dovedit o extremă de va-loare indiscutabilă. A solicitat dez-le-garea susținînd că nu mai poate face față Diviziei A, că e obosit și epuizat. Firește, nu am acceptat ce-terea lui. Acum este la „țineret” și

numai de el depinde revenirea în primul lot. Neșu este un băiat foarte bun și un medic sîrguincios la Spi-talul nr. 1 din Oradea, dar va tre-bui să-și facă stagiul militar și deci nu va putea fi folosit în retur. În sfîrșit, Moldovan. Este jucătorul cel mai dificil din tot efectivul nostru. Îngimșat, arată tendințe de vede-tism, mereu nemulțumit, este un ele-ment dăunător pentru echipă. Cînd a venit de la București a fost în-tîmpinat cu multă simpatie de public. Trebuia să fie jucătorul nr. 1 și e exact invers. Deocamdată nici nu s-a prezentat la pregătire; ne-a so-llicitat, de la 8 ianuarie, o învoire de două săptămîni pentru că se căsă-torește. Dar au trecut cele 14 zile și el tot nu s-a prezentat. Se elimină singur.

Crisul contează însă pentru primă-vară pe cîteva nume care vor reveni la meci. Mai întîi pe Kun I („Am fost la Timișoara, am luat legătura cu conducerea clubului Politehnica și sper că îl vom avea în rîndurile echipei pe Kun I”, ne spunea Gh. Bodor, președintele clubului), apoi pe Catona I și Cocis, care termină serviciul militar. Se mai contează pe aportul lui Bedea, din lotul național de juniori.

I-am văzut apoi pe orădeni la lu-cru. Erau prezenți Petre Nicolae, Sărac, Bulc, Lucaci, Cojocar (re-cent venit de la Metalul București), Catona II, Cocis, Schiopu, Dărăban, Bocșa, Cefan, Agud, N. Alexandru, Kun I (încă nelegitim), Tamaș, Moș și Covalcie. Nici un portar: Baum-gartner își satisface și el serviciul militar, iar Bologan avea ore la șco-lă. Nici medicul Romulus Șandru nu era la echipă în ziua vizitei noastre, deși prezența sa este deosebit de ne-cesară, mai ales în perioada aceasta.

Condițiile de lucru — excelente, cu bune posibilități de recuperare și cu o alimentație adecvată; instruirea — în conformitate cu necesitățile perioadei pregătitoare, adică accent pe pregătirea fizică multilaterală, fi-înd folosite gantere, mingi medicinale, corzi, spalieri etc., volumul și in-tensitatea antrenamentelor dovedin-du-se corespunzătoare condițiilor de lucru.

Cunoscînd tenacitatea și ambiția antrenorului Vlad, orientarea sa bună în conducerea pregătirilor, alături de valoarea jucătorilor, Crisul speră într-o comportare mai bună ca în tur. Speră!

Mircea TUDORAN

Se pare că antrenamentul cu mingile medicinale îi amuză pe jucătorii Crisului. Foto: S. BAKCI

Divizia B

AZI, ÎN OBIECTIV:

GOSPODARII STADIOANELOR

Echipele sînt în febra pregătirilor. Noul sezon bate la ușă, și după o vacanță de o... iarnă, iubitorii fotbalului așteaptă cu nerăbdare startul. Pînă atunci, ei urmăresc pregătirile echipelor. Dar nu de acestea va fi vorba în rîndurile de față, ci de o problemă legată de noul sezon, și de mare importanță. Cum se vor prezenta stadioanele la ora începerii primelor meciuri ale returului Diviziei B? S-au îngrijit, oare, gospodarii de bazele de care dispun, de terenul de joc, de anexe, de vestiare, de cabinetele echipelor și arbitrilor? Cum se vor prezenta ele? Unii vor spune, poate, că e prea devreme să discutăm o asemenea chestiune. Dar timpul trece. Și apoi să nu uităm că bunul gospodar își face vara sanie și iarna (în cazul nostru) își amenajează... stadionul pentru sezonul de primăvară.

Iată cîteva prime constatări.

NOTA 10 LA POIANA CÎMPINA!

Înainte de a păși pe poarta stadionului Poiana Cîmpina constatăm cu plăcere că avem de-a face cu buni gospodari. Porțile, gardul, mica clădire sînt vopsite sau vopsite, dînd impresia că această operațiune a fost executată cu o zi înainte.

Alcia, pomii, păreulețul dau un aspect plăcut intrării în incinta stadionului. Privirile ne sînt atrase, firesc, de cîmpul de joc, care este împrejmuit de un gard de sîrmă. Pe întreaga suprafață a terenului se mai observă încă îngrășămintele naturale ce au fost împrăștiate la scurt timp după terminarea sezonului competițional. Terenul va fi redat în folosință de-abia în preajma returului. În tot acest timp, gazonul se reface și formează, așa cum am constatat sute de jucători, precum și specialiști în materie, un veritabil covor care te îndeamnă la joc.

Vestiarele, instalațiile sanitare sînt pregătite să primească oaspeți. Cele

două camere, în care se află montate dușurile, sînt vopsite în ulei, iar instalația de apă caldă funcționează la cerere. Magazia cu echipament pare un magazin în așteptarea cumpărătorilor. Tricourile, chiloții, ciorapii sînt spălați și călcați. Ghetele sînt lustruite. Fiecare articol este aranjat cu grijă în cele două rafturi.

Același aspect plăcut, atrăgător îl au și cele două tribune. Micile rețușuri la bănci s-au făcut din timp. Sub tribuna I, consiliul asociației a amenajat două puncte atrăgătoare pentru membrii susținători. Primul îl constituie sala de popice, cu două piste. Cel de al doilea se află într-o cameră alăturată: biliardul. În ambele există calorifer și sînt luminate cu neon!

Deci, totul e aranjat, peste tot domnește curățenia. Nota 10 gospodariilor stadionului — Gheorghe Cazacu — administrator și Nicolae Ștefănescu — magaziner. (P.V.)

RENOVĂRI ȘI INOVAȚII LA GALAȚI

Divizionarele B din Galați, Politehnica și F.C. Galați, se antrenează și joacă pe stadioane diferite: prima la „Portul roșu”, secunda la complexul sportiv „Dunărea”.

În perioada care s-a scurs de la finalul primei părți a campionatului și pînă sîmbătă trecută, ziua vizitei noastre la Galați, cele două stadioane au fost supuse unor prefaceri și înnoiri importante. Astfel la „Portul roșu” tribuna întâi a fost complet renovată. Au fost înlocuite grădilele vechi, deteriorate, au fost turnați stîlpi noi din beton și plăci de susținere a tribunei. Vestiarele au fost vopsite și încălzite. Da, încălzite, de o sobă de teracotă și de una din cărămidă, înexistente pînă acum o săptămînă în vestiarele stadionului. Terenul de joc nu a constituit obiectul unei atenții speciale, apreciindu-se că el se prezintă într-o stare destul de bună, care nu necesită decamdată relușuri. A fost doar protejat, jucătorii Politehnicii antrenându-se, de la reluarea pregătirilor, pe terenul de zgură. Din cîte am fost informați, în primăvară responsabilii stadionului intenționează să construiască

două noi vestiare, unul destinat arbitrilor și altul în care va fi instalat cabinetul medical. De asemenea, tribuna a doua va fi și ea renovată, urmînd să i se înlocuiască grădilele.

Stadionul „Dunărea” arată în aceste zile ca un veritabil santier. Antrenorul C. Teacă a cerut amenajarea unei saune, a unei camere de oxigen, a unui cabinet medical ultratratat, a unui bazin, a solicitat de asemenea, amenajarea unor terenuri de zgură și mărirea capacității vestiarelor. „Toate doleanțele antrenorului vor fi împlinite — ne-a spus Octavian Tăbăra, vicepreședinte la F.C. Galați. Sauna, camera de oxigen, cabinetul medical vor fi gata pînă la 5 martie, zi în care F.C. Galați va juca pe teren propriu cu Farul în 16-imile „Cupei României”. Un teren de zgură va fi gata chiar peste cîteva zile, iar un altul pînă la începerea campionatului.

Cîmpul de joc a fost săpat imediat după terminarea campionatului. Apoi a fost semănat cu iarbă, după care a fost acoperit cu un strat gros de mra-niță”.

D. VIȘAN

CHIRIAȘUL ÎN CULPĂ!

Desigur, ideal ar fi ca fiecare echipă de Divizia B să aibă terenul ei, dacă nu pentru jocuri oficiale, măcar pentru antrenamente. Dar din diferite motive, obiective, fără îndoială, unele formații apelaază la alte colective, la „proprietarii” spațiilor de joc. Așa e cazul Olimpiei Oradea, Divizionara B din orașul de pe Criș a disputat jocurile (și s-a pregătit pînă acum) la stadionul Tineretului, proprietatea Școlii sportive.

Acolo o știa reporterul pe Olimpia și acolo a mers să-i urmărească pregătirile pentru viitorul sezon. Dar n-a găsit-o. Nici la „Tineretului” și

nici la stadionul Crișul. În sfîrșit, a dat de ea la baza sportivă Voința. De ce? Simpla. Olimpia nu și-a achitat obligațiile de chiriaș și proprietarul a pus la o parte poartă. Și pînă pînă vor intra din nou în tratative, vremea trece. Deocamdată, acum cînd gospodarii își pun la punct terenurile pe care vor juca, Olimpia aleargă încocoace și încolo. Ce condiții de joc vor avea divizionarele B care vor veni la Oradea în retur? Greu de răspuns. Iată de ce, cei în cauză n-au motive să stea cu mîinile la piept. ILIE GHIȘA corespondent

CE BINE AR FI DACĂ AR FI AȘA!...

De altele ori, verbal sau în scris, nu puțini arbitri sau jucători ai echipelor oaspete, chiar și spectatori, s-au plîns de proasta întreținere a unor baze sportive destinate să găzduiască meciurile Diviziei B. În unele părți, spațiul de joc s-a prezentat în toamnă neîngrijit, cu smocuri de iarbă lăsată să crească în voia soartei, cu denivelări care dădeau mingii traiectorii curioase și greu de anticipat. Ba mai mult, aceste „mici neglijențe” expun jucătorii la accidentări. Or, în aceste condiții, nu mai de fotbal de calitate nu mai poate fi vorba. Am auzit arbitri plîngîndu-se de condițiile vitrege în care au fost nevoiți să conducă meciurile, sau de faptul că s-au echipat în cabine improvizate, în frig, că n-au avut apă caldă, că la cabina lor intra cine vrei și cine nu.

Acum, în pragul noului sezon, în dorința de a semala cazurile în care aceste cerințe elementare nu au fost îndeplinite, am vrut să aflăm de la sursa cea mai autorizată cum s-au prezentat terenurile în timpul campionatului, ce neplăceri au înfruntat arbitrii și echipele aflate în deplasare, unde ar trebui să se facă schimbări organizatorice: foile de arbitri de la jocurile desfășurate în toamnă la Divizia B din ambele serii. Există, în raportul de arbitri, o rubrică anume, pe care federația nu trece-o acolo de față, mărului sau, dar ea, pentru a face un formular cit mai încreștat, Rubrica respectivă sună cam așa: „Starea terenului de joc și a instalațiilor anexe”. După care a fost lăsat un spațiu liber, în care ranta că el va fi completat cu cele văzute pe teren de către conducătorul de joc, acesta venind în ajutorul formularului de specialitate pentru a lua măsuri acolo unde apar abateri de la regulamentul de desfășurare a competiției.

Dar ce au „spus” arbitrii în aceste rapoarte? La Constanța, acolo unde Portul a jucat cu Progresul, arbitrul Nicolae Rainca a consemnat: „Teren foarte bun de joc cu

toate anexele”. „Teren, plase steaguri regulamentare” scrie arbitrul V. Grigorescu, din Craiova, despre stadionul din Giurgiu. Despre anexe, despre securitatea jucătorilor la ieșirea din teren, nimic. Dar să continuăm a consemna și alte aprecieri la fel de „riguroase, precise și... succinte”. Stadion Metalul București: „Teren, plase, steaguri regulamentare” scrie Zaharia Drăghici — Constanța; stadionul din Ottenia: „Teren foarte bun” — consemnează V. Grigorescu — Ploiești; la Păscani, arbitrul V. Liga — Galați, notează doar atât: „Bună”. Ce-o fi bună, gluma? Terenul, nu credem, fiindcă nu se acordă cu... bună. Anexele iar nu pot fi... bună. La Tirgoviște, N. Petricanu din București consemnează: „Regulamentare”; la Craiova, C. Ghemigan — București, scrie „Regulamentar”.

Să nu mai lungim vorba, să spunem doar că asemenea aprecieri am mai întâlnit și în rapoartele completate de arbitri Gh. Miclos din București, A. Crișan din Arad, V. Topan din Cluj. Indiferent că e vorba de terenul din Oradea, din Anina, din Lugoj sau din Bistrița. Peste tot înfrînsești doar atât: „Bine”, „Bun”, „Regulamentar” sau „În ordine”. În nici un raport nu am găsit mai mult. Nici un cuvînt de laudă la adresa organizatorilor pentru un vestiar curat, pentru un dus necesar etc. Dar să tragi cu tunul și în toate rapoartele n-ai să găsești nici un cuvînt de reproș la adresa bazei sportive, nici că vestiarele sînt prea depărtate de teren, nici că instalațiile sanitare în multe locuri ar putea fi sigilate de Sanepid, nici că oaspeților dacă au îndrăznit să cîștige li s-a oprit apa caldă. După rapoartele arbitrilor înscam-nă că gospodarii pot sta liniștiți, că totul e în ordine. Și starea terenurilor, și a instalațiilor anexe, și a gardului împrejmuitoare, și a tunelului de ieșire a jucătorilor și arbitrilor, totul e „Bună”, cum spunea un arbitru.

Constantin ALEXE

CAMPIONATUL DE TINERET — REZERVE, O COMPETIȚIE UTILĂ, DAR...

Cineva a aruncat o vorbă, cel mai comoz dintre antrenorii au preluat-o în dorința de a torpila o întrecere deosebit de importantă — PRIN UTILITATEA EI — în angrenajul competițional al fotbalului nostru de performanță. „Timp pierdut de pomana, bani cheltuiți în zadar cu acest campionat de tineret-rezerve”, au concluzionat ei, pe cit de sentențios, pe atît de pripit, la sfîrșitul anului trecut, cu prilejul unei discuții la temă în zilele constituției tehnicienilor noștri.

Cît de nefondat a fost acest punct de vedere, născut dintr-o ignoranță totală a cerințelor privind baza de performanță a fotbalului, vin să demonstreze, în primul rînd, REZULTATELE REALIZATE LA SFÎRȘITUL UNEI ETAPE DE EXPERIMENT DUPĂ PATRU ANI CÎT AU TRECUT DE LA PRIMA EDITIONE.

Fără îndoială, nu în cifre sau titluri s-au apreciat, anual, recolte competiției la care ne referim. CÎ PRIN NUMĂRUL JUCĂTORILOR TINERI, ÎN MAJORITATEA LOR REALE TALENTE FURNIZATI ÎN ALTELE PRIM AL FOTBALULUI ROMÂNESC — DIVIZIA A.

Intr-adevăr, aici, în acest campionat al echipelor de tineret-rezerve s-au pregătit și rodul juniori cu reale perspective de dezvoltare, ca Iordănescu, Tătaru, Cristache, Naom, Aclenei (Steaua) Broșovschi, Sima (U.T.A.), Ștefan, Moldovan, Cretu, Fănea Lazăr (U. Cluj), Hajnal, Băloni, Fazekas (A. S. Armata Tg. Mures), Iordache, Costas, Simionas, (Politehnica Iași), Catargiu, Pana, Florea, Sîntăceanu (Sport Club Bacău), Oprea, Niculescu, Tăcol, Gotscheanu, Donose, Bălan, (Universitatea Craiova), Sătmăreanu II (fost la Crisul) s.a.m.d.

Unii dintre aceștia, ca Dumitru, Tătaru, Broșovschi, de pildă, și-au făcut un stagiu mai scurt, așteptînd destul de puțin în anticamera Diviziei A, cei mai mulți, însă, aici au „crescut”, la campionatul de tineret-rezerve și-au realizat ACCLIMATIZAREA CU PUBLICUL, CU MARILE

STADIOANE ALE TĂRII pe care au evoluat duminică de duminică în deschidere la partidele schiorilor. Ce-ar fi devenit, ne întrebăm, unde ar fi propus de exemplu, fotbalistul ca Aclenei, Ștefan, Costas, Catargiu, Simionas dacă n-ar fi existat pentru ei această treaptă competițională intermediară între juniori și Divizia A. Intruic nu toți blază de timpuriu ca, de pildă, rapidistul Dumitru. Prima treaptă ar reprezenta vîrsta copilăriei în fotbal, iar cea de a doua anii de deplină maturitate.

Mal devreme sau mai tîrziu, cu toții ar fi intrat în anonimat, înghițiți de formațiile de categorie inferioară, de unde, de regulă, REVE-

NIREA se efectuează mai greu, promovarea în aceste situații fiind mai mult de domeniul întîmplării, al accidentului, și mai puțin de cel al normalului, al firescului.

Fără îndoială, lucrurile pînă acum, numai la acele secții de fotbal, Steaua, Sport Club Bacău, U. Cluj, Universitatea Craiova, Politehnica Iași, care după cum reiese și din lista prezentată mai sus, AU PUS MARE PRET PE CREȘTEREA ELEMENTELOR DIN PEPINIERA PROPRIE. Conștienți de faptul că PARTICIPAREA ÎN CAMPIONATUL DE TINERET-REZERVE NU TREBUIE SĂ CONSTITUIE UN SCOP ÎN SINE, CI O MODALITATE DE A

PREGĂTI JUCĂTORI PENTRU „ECHIPA MARE”, respectîndu-le secții, respectiv antrenorii (Ștefan Onisie, Gheorghe Constantin, Vasile Băluțiu, Constantin Rădulescu, Gheorghe Nătescu, Emil Avasthichioale) au avut înțelepciunea de a privi lucrurile în perspectivă lor și, iată, cum strădaniile lor au fost în final răsplătite. Discuind cu aceștia, am putut desprinde și principalele elemente care au stat la baza remarcabilelor lor rezultate. Mai toți dintre ei ne-au vorbit despre SELECȚIA ATENTĂ, RIGUROASĂ, a celor mai bune elemente din cadrul propriilor centre de juniori, despre ASIGURAREA

UNEI INSTRUIRI SUPERIOARE, printr-un volum de muncă crescut, printr-o permanentă individualizare pentru îmbunătățirea procedurilor tehnico-tactice, ca și pentru dezvoltarea calităților fizice de bază, ne-au vorbit, în sfîrșit, despre realele foloase cu care se alege formația de tineret din SĂPTĂMINALUL CONTACT CU ECHIPA DE SENIORI, partener de antrenament, de jocuri amicale, de verificare. Procedul e des uzitat și la marile cluburi străine, și personal, ne-am convins, cu puțini ani în urmă, cît de STIMULATIV s-a dovedit a fi pentru tinerii jucători ai Benficăi un astfel de antrenament efectuat cît la o cotă cu Eusebio, Simoes, Graca, Coluna, Torres, „Asemenea antrenament în comun — ne spunea Otto Gloria, pe atunci directorul tehnic al Benficăi — au loc, la noi, de două, trei ori pe săptămînă”.

Dar, desigur, sînt multiple și variate metodele și mijloacele de realizare ale unei temeinice pregătiri pentru fotbalistul talentat, aflat la vîrstă adolescență. Și la noi, după cum am văzut, sînt antrenori preocupăți și animați de dorința de a face ceva în această direcție. Numai că, din păcate, ei intrunesc încă o minoritate. Colegii lor, cei mai mulți, se complac în a presta la acest eșalon un lucru de mîntuială, lipsit de orice perspective.

Da, de la tehnicienii comoz provîn și acele sentințe — despre inutilitatea competiției în care sînt angrenate și... echipele lor, F. R. Fotbal n-a împărtășit, după cîte știm, dimpotrivă, acest nesătușos punct de vedere. Ce ar fi dacă organul ei tehnic, respectiv Colegiul central al antrenorilor, ar revizui, împreună cu secțiile de fotbal... interesate, lista antrenorilor care funcționează pe lîngă echipele noastre de tineret. Căci nimic, nici un lucru, oricît de insignifiant ar fi el, nu poate fi dus, niciodată, la bun sfîrșit, ațta vreme cît nu ești convins că este folositor să-l realizezi..

G. NICOLAESCU

TREI, DIN CEI MULȚI CARE AU TRECUT PRIN ANTICAMERA DIVIZIEI A: IORDĂNESCU, SIMIONAȘ ȘI BROȘOVSKI

Nu ne amintim ca fotbalul românesc să se fi găsit vreodată angrenat, ca anul acesta, într-o activitate atât de bogată și dificilă, ca număr de competiții oficiale și ca valoare a adversarilor, dar și atât de onorantă, ca perspective de consacrare definitivă pe plan internațional și de ascensiune în ierarhia celor mai bune valori ale fotbalului internațional. Sferturile de finale ale Campionatului European, preliminariile turneului olimpic 1972 și ale Campionatului mondial 1974, Campionatul european studențesc, Balcaniada de tineret, Turneul U.E.F.A. și Cupa Prieteniei (juniori) constituie tot atâtea competiții de prestigiu, cu semnificațiile lor deosebite, și — în același timp — tot atâtea prilejuri de afirmare mai netă a fotbalului românesc, de data aceasta prin mijlo-

cirea mai multor reprezentative, ceea ce înseamnă angrenarea unui mare contingent de jucători.

Într-un cuvânt, o activitate de mare răspundere, cu obligațiile care decurg, în mod firesc, din ea și din obiectivele pe care și le-a fixat fotbalul nostru și la a căror îndeplinire sint chemați să contribuie nu numai antrenorii și fotbalistii diferitelor loturi naționale, ci și toți ceilalți din eșalonul performanței și în primul rând antrenorii din Divizia A. Aceștia din urmă (mai puțin cei de la Steaua) și unor conducători ne-am adresat cu întrebarea: „Cum credeți că puteți contribui la atingerea obiectivelor internaționale, ce căi și mijloace considerați că trebuie urmate?”. Răspunsurile lor sint consemnate în rîndurile de mai jos.

CUM CREDEȚI CĂ POT FI ÎNDEPLINITE OBIECTIVELE INTERNAȚIONALE — 1972?

INTERESELE ECHIEI NAȚIONALE ÎNAINTE DE ORICE

Alexandru ENE (vicepreședinte la clubul Dinamo București):

„Sintem hotărâți să ne subordonăm intereselor echipei naționale pe care le considerăm mai presus de cele ale echipei noastre de club. Dat fiind faptul că în permanență dăm în medie 6-8 jucători diverselor loturi reprezentative vom căuta să facem totul ca să-i pregătim cât mai bine, în așa fel ca prin comportarea lor să atingă la momentul oportun, nivelul maxim.

Concomitant căutăm ca și ju-

cătorii de rezervă să atingă valoarea titularilor în scopul de a-i menaja în unele perioade mai grele pe internaționali, avînd în vedere programul atât de încărcat din acest an. Pentru ca activitatea să se desfășoare în bune condițiuni ne-am propus să punem un mai mare accent pe recuperarea jucătorilor după efort ca ei să se poată reface într-un timp cât mai scurt.”

PRESA ARE UN ROL IMPORTANT

Ștefan ONISIE („U” Cluj):

„În ce mă privește, înteleg să contribuim printr-o atentă pregătire a elementelor selecționate din echipa noastră. „U” l-a dat pe Anca, iar acum pe Ștefan, Crețu și Uifăleanu. Cunoșcîndu-le valoarea, posibilitățile și perspectivele, cred că la lotul olimpic ar putea concura Pexa și Barbu, iar la tineret Mureșan.

Căi pentru atingerea obiectivelor fotbalului nostru mai sint însă. După mine, una o constituie presa. Ea poate juca un rol important în asigurarea unui climat favorabil selecției și pregătirii în condițiile unei încrederi în posibilitățile actuale ale fotbalului nostru, ale echipei naționale. Astăzi, jucătorii noștri vădesc mult mai multă preocupare față de activitatea fotbalistică, sint mai conștienți și mai realiști, nu practică fotbalul după tradiții sau stațistici, nu suferă de complexe, ci caută să-și valorifice cât mai bine calitățile și posibilitățile, în fața oricărui adversar, indiferent de faima și palmaresul lui. Este necesară însă, o temeinică documentare asupra viitorilor adversari.”

JUCĂTORI BINE

PREGĂTIȚI, ÎN FORMĂ!

Tiberiu BONE (A.S. Armata Tg. Mureș):

„Aceste obiective ridică o serie de obligații majore tuturor factorilor care concurează la bunul mers al activității fotbalistice. Personal caut să-mi ridic permanent nivelul profesional, în așa fel încît printr-o instruire susținută să aduc o contribuție substanțială la atingerea lor. În mod special mă voi ocupa de acele elemente din echipa pe care o antrenez (Hajnal, Böldi, susceptibile selecționării ca în momentul în care vor fi chemați la diverse acțiuni pe plan național să se afle în plină formă sportivă pentru a putea da un randament maxim”.

RECUPERAREA ȘI VIAȚA

SPORTIVĂ PE PRIM PLAN

Petrică RADULESCU (Sport Club Bacău):

„Singura cale care poate să ducă la atingerea acestor obiective este o pregătire temeinică a jucătorilor la club, corelată cu una bună la echipa națională. Un factor deosebit de important constă în faptul că jucătorii trebuie să înțeleagă sarcinile grele ce se sînt în față în acest an, atât la club cît și în reprezentativa țării. Deoarece avem 4-5 jucători vizaj pentru diferite loturi, sarcina noastră este destul de grea, dar la fel de plăcută, pentru a contribui la pregătirea, în cele mai bune condiții, a sportivilor respectivi.

Consider că o problemă de bază este recuperarea după jocuri și viața sportivă pe care trebuie s-o ducă toți acești jucători. De asemenea, pentru realizarea tuturor obiectivelor propuse trebuie să existe o disciplină fermă.”

INSTRUIRE LA CLUBURI ÎN FOLOSUL LOTURILOR

Vintilă MARDARESCU (Politehnica Iași):

„Una din preocupările mele la echipele antrenate a fost aceea de a pregăti cu atenție jucătorii susceptibili de selecționare. În prezent, consider că o mică satisfacție faptul că Iașul a reușit să dea loturilor naționale cîțiva jucători care în campionatul trecut nici nu erau titulari, pe Simionas și Costas, și că la ora actuală din lotul olimpic, afară de Simionas, face parte și Ianul. Într-o recentă discuție cu antrenorii federali l-am propus și pe Stoicescu, care se comportă excelent în pregătire. Pentru prezent, numai atât. Dar, în viitorul apropiat am mari speranțe că tinerii Greerosu, Dănilă și Romila II vor reuși să se impună pentru lotul largit de tineret.

Pentru consolidarea și reeditarea rezultatelor excelente realizate de reprezentativa țării consider că la cluburi planul de pregătire trebuie să se ghideze după concepția de joc și principiile tactice ale echipei naționale. Astfel pregătiți, fotbalistii chemați la loturi s-ar încadra repede în jocul echipei.”

MUNCĂ SUSȚINUTĂ

LA CLUBURI

Otto ABRAHAM (președintele secției de fotbal Jiul Petroșani)

„Ne găsim într-o situație dificilă față de celelalte cluburi, deoarece contribuția noastră la alcătuirea loturilor este destul de redusă, avînd doar un singur jucător selecționat, pe Suciu.

Părerea noastră este că rezultatele pozitive pot fi obținute printr-o muncă susținută la cluburi, atât pe plan tehnic cît și în domeniul educației, al disciplinei.

Ne pare rău că nu putem contribui cu mai mult la efortul general, dar pentru viitor pregătim două elemente, care se vor afirma curînd în fotbalul nostru: Mulțescu, despre care a și început să se vorbească, și Făgaș, promovat în sezonul trecut în echipa întii. Ambii sint tineri, au 21 de ani, sint talentați și au o calitate deosebită, dorința arzătoare de afirmare. Noi, cei din Valea Jiului, sperăm că cei doi nu ne vor dezamăgi...”

Lucescu, căpitanul tricolorilor, în acțiune...

EXIGENȚĂ SPORITĂ LA TOATE EȘALOANELE

Puiu RAPAPORT (vicepreședintele clubului F.C. Argeș Pitești):

„Recent, la sedința de analiză a clubului nostru, s-a adoptat un plan de măsuri pentru anul în curs. Printre principalele obiective adoptate cu acest prilej figurează acordarea unei griji deosebite pregătirii jucătorilor selecționați în loturile reprezentative.

Paralel însă cred că trebuie acționat și în direcția îmbunătățirii conținutului muncii și dezvoltării simțului de răspundere la toate eșaloanele — antrenori, jucători,

conducători de cluburi și secții de fotbal, antrenori federali și chiar Biroul Federal, a căror exigență trebuie să fie superioară față de trecut, pentru că și obiectivele anului 1972 sint cu mult superioare”.

O DOCUMENTARE

CÎT MAI COMPLETĂ

Ilie OANA (Petrolul Ploiești):

„Într-una din corespondențele primite din Brazilia, unde Steaua se află într-un turneu, am citit că antrenorul echipei Ungariei, Illovsky, și-a rezervat o parte din timp pentru a-i vedea jucînd pe Sătmăreanu și Tătaru. În același mod cred că trebuie să procedăm și noi. Să nu se scape nici un prilej, să fie folosite toate mijloacele pentru a afla... secretele viitorului nostru adversar. Mecuriile echipei Ungariei trebuie văzute, filmate, discutate cu jucătorii, pentru a învăța din ele și a se evita unele surprize care pot fi evitate”.

O PERFECTĂ COLABORARE LOTURI - CLUBURI

Bazil MARIAN (Rapid București):

„Obiectivele nu vor putea fi îndeplinite decît pe coordonatele unei perfecte colaborări dintre loturile respective și cluburile care dau jucători. Este, după părerea mea, condiția sine qua non. Introducerea unei fișe tehnice ale cărei rubrici să specifice toate datele necesare (forma în care se află jucătorul, starea sănătății sale, diferiți parametri tehnici etc.) constituie un bun pas făcut înainte. Numai așa cele două părți își pot da seama de capacitățile cu care jucătorii se duc la lot și se înapoiază la club. Cît privește Rapidul, afirm că vom face tot posibilul ca Dumitru și Lupeșcu să se prezinte în meciurile cu Ungaria la maxima lor valoare, ca Pop, Codrea și Petreanu să devină titulari la „olimpici” și să-și aducă în mod substanțial contribuția la calificarea acestora”.

SĂ ÎNTĂRIM ÎNCREDEREA JUCĂTORILOR ȘI ANTRENORILOR

Ladislau VLAD (Crișul Oradea):

„Cred că problemele legate de aceste obiective pe noi, cei de la Crișul, în actuala situație, ne privesc mai puțin, pentru că nu avem cum și prin ce să contribuim. Concret, aportul nostru se limitează la prezența talentatului Bedea în lotul de juniori pentru Turneul U.E.F.A. El a fost bolnav, dar mulțumită îngrijirilor date de medicul R. Sandru, și-a reluat antrenamentele. Ne vom ocupa de el în mod special.

În ce privește partidele cu Ungaria,

în special, ca unul care am văzut multe meciuri din campionatul național și ca participant la un curs de perfecționare la Budapesta, îmi permit să atrag atenția asupra dificultății jocurilor, ceea ce însă, nu înseamnă lipsă de șanse pentru noi. Dimpotrivă, trebuie întărită încrederea jucătorilor noștri în forțele lor reale. Concepția și stilul de joc insuflați reprezentativei de antrenorul emerit A. Niculescu sint o garanție a unor reușite depline”.

ANTRENAMENTE COMUNE ALE LOTURILOR

Alexandru MESZAROS (Steagul roșu Brașov):

„Noi ne vom strădui să-i pregătim pe jucătorii selecționabili din toate punctele de vedere, pentru a face față efortului fizic și psihic la care vor fi supuși în acest an. Dar, deplina reușită — realizarea randamentului superior în momentul selecționării lor în lot — depinde și de continuitatea etapelor de campionat. Asigurîndu-se ritmicitate în disputarea lor, se obține și continuitate în pregătire, ceea ce ar face ca antrenorii să fie și mai mult pătrunși de răspunderea pe care o poartă.

În ce privește loturile, sint de părere că ele să se pregătească în comun în preajma jocurilor importante. De ce? S-ar realiza o sudură sufletească între toți selecționații, aceștia s-ar obișnui cu atmosfera de lucru și de întrecere la loturi, iar antrenorii ar avea posibilitatea să-i urmărească pe toți odată și, în cazul unor eventuale indisponibilități, să oporeze înlocuirile pe loc, fără riscul unei neacomodări”.

CREDIT DEPLIN ANTRENORILOR

Laurențiu MUNTEANU (C.F.R. Cluj):

„Sint convins că cei ce au misiunea să conducă loturile noastre reprezentative și echipele de club calificate în fazele superioare ale competițiilor europene au capacitatea și experiența în a găsi căile spre o bună pregătire.

Eu cred că e foarte bine că soșii au decis să jucăm cu Ungaria în sferturile de finală. Lăsînd la o parte

tradiția, de care acești jucători tineri n-au de ce să tindă, consider că a sosit momentul cînd echipa noastră poate să-și etaleze valoarea. În ceea ce ne privește, cred că C.F.R.-ul, cu toată situația ei precară, poate da lotului de tineret un jucător de mare perspectivă, pe tînărul Vișan (20 de ani), mijloacă. Aștept ca acest retur să confirme speranțele în afirmarea elevului meu”.

FIECARE ȘTIE ACUM CE ARE DE FĂCUT

Robert COSMOC (Farul Constanța):

„Cred că nu este cazul să repet ceea ce am spus atunci cînd a fost dezbătut planul de pregătire a echipei naționale. Fiecare antrenor știe, acum, ce trebuie făcut.

Contribuția Farului cu jucători la loturi, de data aceasta, e destul de modestă. Echipa noastră se află

într-o perioadă de reconstrucție, de căutări. Mă gîndesc că pentru unul din loturile reprezentative — în cel de seniori e mai greu de pătruns — pot fi luate în evidență două „virfuri” cu gabarit și forță de pătrundere — Oprea și Caraman. Dar să așteptăm returul”.

CONTACT CÎT MAI STRÎNS ÎNTRE TEHNICIENI

Constantin CERNAIANU (Universitatea Craiova):

„Aș fi fost bucuros să putem da mai mult loturilor naționale, dar în condițiile unei pregătiri care a început aproape de la zero, în vederea returului, Universitatea Craiova trebuie să se mulțumească cu o contribuție minimă. Cunoșcînd valoarea și posibilitățile lor, cred că Oblemenco — ca gol-geter — și Taralungă — ca extremă „de meserie” — pot servi selecționata olimpică, iar Niculescu, Donose și Sameș pe cea de tineret. Bineînțeles, că selecționarea lor este în funcție de concepția, de ideea de joc preconizate de antrenorii loturilor. În orice caz, eu acord jucătorilor amintiri o atenție specială în pregătirea lor individuală.

Opinez pentru un contact și mai strîns al antrenorilor de loturi cu noi, cei de la cluburi. Ar fi bine, mai ales pentru cluburi, în privința jucătorilor selecționați care uneori se întorc de la loturi la echipele lor cu întîrziere, cu „fiose” sau fel de fel de pretexte, neglijîndu-și pregătirea, situații ce pot fi evitate totemai prin contactul de care aminteam”.

Sondaj efectuat de: Petre GAȚU, Constantin ALEXE, Laurențiu DUMITRESCU, Gheorghe NERTEA și Pompiliu VINTILĂ.

VEDETELE GAZONULUI

BONINSEGNA, UN GOLGETER... ÎNȚĂRZIAT

Fotbalul fără goluri este ca mincare fără sare! Nu este o definiție a noastră. Este, efectiv, senzația pe care o au spectatorii după un meci cu un scor alb. Dar, știm foarte bine, fotbalul actual face totul pentru ca să... oprească golurile. Supertacticele defensive nu urmăresc altceva. Înțelegem deci că devii un fel de erou fotbalistic atunci când ajungi să marchezi un gol. Iar viața atacanților, în careul advers, a devenit un coșmar. Doar jucătorii cu calități deosebite supraviețuiesc „amabilităților” apărătorilor și ideilor defensive ale antrenorilor...

Ei bine, unul dintre puținii care dispune din plin de aceste calități este **Roberto Boninsegna**, de trei ani centrul înaintaș a lui **Internazionale**, de cîntă timp „numărul 9 inamovibil” al echipei naționale. Siranie este cariera jucătorului negru-albaștrilor. A cunoscut consacrarea, dacă nu la o vîrstă înaintată, cu siguranță nu foarte tîrziu. E născut la Mantova la 13 noiembrie 1943, a împlinit deci 28 de ani. Veritabila sa lansare a început abia la **Internazionale** unde — să reținem — n-a obținut imediat satisfacții. Intrase în marele club milanese în 1962 dar a fost imediat cedat formației **Prato** (din divizia B), apoi tot la o echipă din campionatul secund îl găsim — **Potenza** — mai departe îmbracă tricoul lui **Varese** și, în sfîrșit, trei stagioni

se va afla la Cagliari, alături de **Riva** (edițiile 1966/67; 1967/68; 1968/69). Ajuns iarăși la **Inter**, va declara de la început că se simte mai bine aici fiindcă nu îl are în coastră pe **Riva**. Acum intervine fantasma sa lansare ca golgeter: **13 goluri în primul campionat**.

M-am întîlnit cu Boninsegna zilele trecute, cu ocazia unei solemnități cînd a primit o frumoasă medalie pentru reușitele lui în ultimele campionate. L-am întrebat:

— Unde vrei să ajungi?
— Unde? Dacă pot, cît mai departe, a sunat răspunsul. Și cu **Internazionale** și cu echipa națională. Să marchez cît mai multe goluri, pentru că asta este — după mine — marea și incontestabila cale de afirmare a echipei mele de club și a „squadrei azzurra”.

— Inter este în sferturile de finală ale „Cupei campionilor”. Crezi că veți trece de această nouă „inamică”, de **Standard Liege**?

— Cu siguranță. **Borussia Mönchengladbach** reprezintă o valoare pe care nu o deține campioana Belgiei.

— Și în „Campionatul Europei”, cu echipa națională?

— Italia are toate șansele să repete victoria din 1968. Mi-ar plăcea teribil de finală... și o victorie în fața echipei Angliei.

Bologna, februarie

CESARE TRENTINI

„Specialitatea casei Boninsegna” — velleurile din orice poziție!

PANORAMIC FOTBALUL MONDIAL ÎN 1971

4 M A I

● 10 — Dublin: IRLANDA-ITALIA 1-2 (1-1) (C. E.).

AU MARCAT: Boninsegna, Prati (It.); Conway (Ir.).
IRLANDA: Kelly — Kinnear, Mulligan, Byrne, T. Dunne, Dunphy, Giles, Rodgers, Conway, Givens, Heighway.

ITALIA: Zoff — Burgnich, Facchetti, Bertini, Rosato, Cera, Prati, Mazzola, Boninsegna, De Sisti, Corso.
ARBITRU: G. Schulerburg (R.E.G.); 30 000 spectatori.

● 12 Zürich: ELVEȚIA — GRECIA 1-0 (1-0) (C. E.).

AU MARCAT: Odermatt.
ELVEȚIA: Prosperi — Chapuisat, Ramseler, Weibel, Perroud, Odermatt, Blatter, Kuhn, Balmer, Künzli, Jeandupeux.

GRECIA: Christidis — Gaitzakis, Kampas, Toskas, Stathopoulos, Glezos, Sintopoulos, Dedes, Intzoglou, Papaloannou, Kritikopoulos.

ARBITRU: J. P. Jones (Țara Galilor) pînă în min. 34 cînd i s-a făcut rău, fiind înlocuit cu tîșierul J. Reynolds (Țara Galilor); 37 000 spectatori.

● 12 — Lisabona: PORTUGALIA — DANEMARCA 5-0 (2-0) (C. E.).

AU MARCAT: Rodriguez, Eusebio — 2, Baptista — 2.

PORTUGALIA: Damas — Da Silva, Humberto, J. Carlos, Adolfo, Rodriguez, Perez, Nene, Baptista, Eusebio, Simoes.

DANEMARCA: Sorensen — Boel, Rasmussen, Sandval, R. Berg, P. Berg, Arentoft, B. Nielsen, S. Olsen, Bjoermose, Landrupp.
ARBITRU: W. Wright (Irlanda); 30 000 spectatori.

● 12 — Londra: ANGLIA-MALTA 5-0 (2-0) (C. E.).

AU MARCAT: Chivers — 2, Lee, Clarke, Lawler.

ANGLIA: Banks — Cooper, Hughes, Lawler, McFarland, B. Moore, Coates, Peters, Chivers, Clarke, Lee.

MALTA: Bonall — Delia, Pace, Camilleri, Grima, Vassallo, Darmanin, Theobald, Cocks, Bonnet, Arpa.
ARBITRU: E. Roed (Norvegia); 45 000 spectatori.

● 12 — Tirana: ALBANIA-POLO-
NIA 1-1 (1-1) (C. E.).

AU MARCAT: Zhega (A), Banas (P).

ALBANIA: Dinella — Gjika, Dhales, Ziu, Cani, Vaso (Berisha), Zako, Ragani, Bizi, Pano, Zhega.

POLONIA: Grotynski — Wrazy, Wyrobek, Winkler, Anczok, Szolaisik, Deyna (Kozlarsky), B. Blaut, Banas, Lubanski, Gadocha (Cmlikiewicz).

ARBITRU: R. Hellies (Franța); 18 280 spectatori.

● 15 — Cardiff: TARA GALILOR-
SCOTIA 0-0 (C. I. E.).

TARA GALILOR: Sprake — Rodriguez, James, Roberts, Thomas, Phillips, Yorath, Durban, R. Davies, Toshack, G. Reece.

SCOTIA: Clark — Hay, McLintock, Moncour, Brogan, Bremner, Gray, Mack, Lorimer, Robb, O'Hare, Gray.
ARBITRU: J. K. Taylor (Anglia); 19 000 spectatori.

● 15 — Belfast: IRLANDA DE
NORD-ANGLIA 0-1 (0-0) (C.I.B.).

AU MARCAT: Clarke.
IRLANDA DE NORD: Jennings — Rice, O'Kane, Hunter, Nelson, Nicholson, Hamilton, McMordie (Cassidy), Clemets, Dougan, Best.

ANGLIA: Banks — Madeley, Mc

LEE (Anglia)

Farland, B. Moore, Cooper, Storey, Ball, Peters, Lee, Chivers, Clarke.
ARBITRU: J. McKenzie (Scotia); 40 000 spectatori.

● 16 — Addis Abeba: ETIOPIA —
ZAMBIA 6-3 (3-2) (T. O.).

AU MARCAT: Fr. Vesely.

CEHOSLOVACIA: Viktor — Dobias, Hrivnak, Desiatnik, Taborski, Pollak, Kuna, F. Vesely, Stratil, (Jokli), Adamec, J. Capkovic (Kabat).

ROMANIA: Raducanu — Sătmăreanu, Dinu, Dan, Mocanu, Anca, Dumitru, Neagu (Nunweiler VII), Dembrovski, Dumitrache, Lucescu.

ARBITRU: F. Leite (Portugalia); 60 000 spectatori.

● 19 — Sofia: BULGARIA — UN-
GARIA 3-0 (1-0) (C. E.).

AU MARCAT: B. Kolev, Petkov, Velickov.

BULGARIA: Iordanov — Gaidarski, Penev, Velickov, Jeev, B. Kolev, G. Vasilev, Bonev, Jekov, Mihailov, M. Vasilev (Petkov).

UNGARIA: Rothermel — Fabian, Pancesics, P. Juhasz, Dunai III, Vidats, Fazekas, Kocsis, Albert, Kozina, Zambo.

ARBITRU: T. Bahramov (U.R.S.S.); 50 000 spectatori.

● 19 — Londra: ANGLIA — TARA
GALILOR 0-0 (C.I.B.).

ANGLIA: Shilton — Lawler, Cooper, Smith, Lloyd, Hughes, Lee, Coates, Hurst, Brown, Peters.

TARA GALILOR: Sprake — Rodriguez, Thomas, James, Roberts, Yorath, Phillips, Durban, R. Davies, Toshack, Reece.

ARBITRU: M. Wright (Irlanda de Nord); 75 000 spectatori.

● 19 — Glasgow: SCOTIA — IR-
LANDA DE NORD 0-1 (0-1) (C.I.B.).

AU MARCAT: Greig (Scotia — auto-
gol).

SCOTIA: Clark — Hay, McLintock, Moncour, Brogan, Greig, Green, Gray, Lorimer, O'Hare, Curran.

IRLANDA DE NORD: Jennings — Rice, O'Kane, Hunter, Nelson, Nicholson, Hamilton, McMordie, Clemets, Dougan, Best.

ARBITRU: Thomas (Țara Galilor); 31 643 spectatori.

● 19 — Luxemburg: LUXEMBURG —
BELGIA 0-4 (0-2).

AU MARCAT: Denul, van Himst, Semmeling, van Moer.

LUXEMBURG: Moes — J. P. Hofmann, Trierweiler, Strauss, J. Hofmann, N. Hofmann, Pilot, Dussier, Braun, Philippe, Kirchens (Langer).

BELGIA: Piot — Heylens, Vandendaele, Plaskie, Thiesen, van Moer, Dockx (Verheyen), Semmeling, Denul, van Himst, Puis.

ARBITRU: F. Biwersi (R.F.G.); 4 750 spectatori.

● 20 — Stockholm: SUEȚIA —
FINLANDA 4-1 (0-1) (C. S.).

AU MARCAT: Larsson, Svensson, Persson, Paalsson (S); Paatelainen (F).

SUEȚIA: Hellstrom — Selander, Axelsson (Kristiansson), Nordquist, Grip, T. Svensson, Bo Larsson, Paalsson, Johansson, Eklund, Persson.

FINLANDA: Näsman — Vihtala (Raimo), Kautonen, Rajantie, Suomalainen, Kilpomen, Heikkila (P. Toivonen), R. Toivonen, Paatelainen, Tolsa, Lindholm.

ARBITRU: H. Weiland (R.F.G.); 13 000 spectatori.

● 22 — Londra: ANGLIA — SCO-
TIA 3-1 (3-1) (C.I.B.).

AU MARCAT: Peters, Chivers — 2
(A); Curran (S).

ANGLIA: Banks — Lawler, McFarland, B. Moore, Cooper, Storey, Ball, Peters, Lee (Clarke), Chivers, Hurst.

SCOTIA: Clark — Greig, McLintock, Moncour, Brogan, Bremner, Robb, Green (Jarvie), Johnstone, Curran (Munro), Cormack.
ARBITRU: Drogmans (Olanda); 100 000 spectatori.

● 22 — Belfast: IRLANDA DE
NORD — TARA GALILOR 1-0 (1-0)
(C.I.B.).

AU MARCAT: Hamilton.

IRLANDA DE NORD: Jennings — Rice, O'Kane, Hunter, Nelson, McMordie, Nicholson, Clemets, Hamilton, Dougan, Best.

TARA GALILOR: Sprake — Rodriguez, James, Roberts, Thomas, Durban, Yorath, Phillips, R. Davies, Toshack, G. Reece.

ARBITRU: Burns (Anglia); 20 000 spectatori.

● 23 Moscova: U.R.S.S. — ALGE-
RIA 7-0 (3-0).

AU MARCAT: Banişevski — 4, Ko-
lotov — 2, Sevcenko.

U.R.S.S.: Rudakov — Djodjuevili (Suljenko, Ivanov), Sesternev, Matvienko (Istomin), Kaplicinski, Kolotov, Muntean, Sabo, Banişevski (Malofeev) Sevcenko, Evriuljhin.

35 000 spectatori.

● 26 — Bergen: NORVEGIA — IS-
LANDA 3-1 (2-1).

ARBITRU: O. Dahlberg (Suedia); 9 300 spectatori.

● 26 — Stockholm: SUEȚIA —
AUSTRIA 1-0 (0-0) (C. E.).

AU MARCAT: Olsson.

SUEȚIA: Hellstrom — Selander, Axelsson, Nordquist, Grip, T. Svensson, Bo Larsson, Olsson, Paalsson, Johansson, Persson (Eklund).

AUSTRIA: Rettensteiner — Schmidradner, Sturmberger, Eigenstiller, Pumm Hickenberger, Starek, Eitmayr (Gayer), Kodat, Kreuz, Gassner (Gallos).

ARBITRU: G. Eksztajn (Polonia); 5 416 spectatori.

● 26 — Helsinki: FINLANDA —
TARA GALILOR 0-1 (0-0) (C.E.).

AU MARCAT: Toshack.

FINLANDA: Näsman — Kautonen, Nummelin, Rajantie, Suomalainen, Savimaa, Heikkila, Toivonen, Tolsa, Paatelainen, Lindholm.

TARA GALILOR: Millington — Page, Derek, Milkmarke, Roberts, Durban, G. Reece, Jones, Toshack, Krzywicki, Reedl.

ARBITRU: G. Mäning (R.D.G.); 5 140 spectatori.

● 26 — Copenhaga: DANEMARCA —
BELGIA 1-2 (0-0) (C.E.).

AU MARCAT: Devrindt — 2 (B);
Bjerre (D).

DANEMARCA: Sorensen — Boel, R. Berg, Sandval, T. Nielsen, Bjerre, Landrupp, Arentoft, S. Olsen (K. Petersen), Bjornmose, B. Nielsen (Petersen).

BELGIA: Piot — Heylens, Vandendaele, Plaskie, Thiesen, Verheyen, Dockx, Semmeling, Devrindt, van Himst, Puis.

ARBITRU: K. Sirevaag (Norvegia); 27 000 spectatori.

DEVINDT (Belgia)

dae, Plaskie, Thiesen, Verheyen, Dockx, Semmeling, Devrindt, van Himst, Puis.

ARBITRU: K. Sirevaag (Norvegia); 27 000 spectatori.

● 28 — Phenian: R.P.D. COREEANA —
SIRIA 0-0 (T. O.).

ARBITRU: Ikramul Haq (Indone-
zia).

Abrevieri: C.E. — meci în cadrul preliminarilor Campionatului Euro-
pel; C. At — Cupa Africii; T.O. —
meci în preliminarile olimpice, jucat
între primele reprezentative. Par-
dale neînsemnate cu aceste abere-
vieri au fost amicale.

Documentar realizat de
Mircea TUDORAN
— Va urma —

Carnet extern

IMENSE (ȘI PUSTII) INELE DE BETON...

De obicei țările care primesc organizarea unui turneu al campionatului lumii cunosc o bruscă și viguroasă creștere a vieții fotbalistice, pe toate planurile ei, dar mai cu seamă ca afluență a spectatorilor la partidele oficiale. Așa s-au petrecut lucrurile cu MEXICUL al cărui soccer s-a ridicat cu o treaptă — ca valoare și cantitate — cînd i s-a încredințat găzduirea „Mundialului”. Un fenomen asemănător înregistrează și fotbalul din R.F.A. și GERMANIEI. Dar există și o excepție: ARGENTINA.

Cursa pentru obținerea organizării C.M. 1978 — dusă cu toate mijloacele cunoscute în „arta convingerii” de către oficialii din BUENOS AIRES, și câștigată de ei n-a avut nici pe departe ecourile scontate. Ba, parca, dimpotrivă. Criza — pe toate planurile vieții sale — a fotbalului argentinian se accentuează. Subiectul „părăsirea cluburilor autohtone de către jucătorii de frunte pentru cluburi de peste hotare” a fost și este tratat pe larg de presa sportivă din lumea întreagă. Marile disensiuni din conducerea federației de la BUENOS AIRES rețin și ele atenția comentatorilor, iar campiona-

tul, altădată o probă maximă a popularității, se desfășoară într-o indiferență generală.

Cifrele spun totul în această din urmă privință. Media spectatorilor la partidele de campionat din anul 1969 s-a fixat la 4365 în 1970, ea a continuat să scadă (4490) și nici în 1971 coborîrea nu a încetat: 4242. Un reportaj trist, decepționant, descrie imensele și pustile inele de beton din capitala argentiniană. RIVER PLATA, RACING, BOCA JUNIORS, INDEPENDIENTE, SAN LORENZO, HUIACAN SI VELEZ, cele șapte stadioane, fiecare cu peste 80 000 de locuri, n-au mai cunoscut de mult o afluență nu maximă dar măcar onorabilă la partidele pe care le găzduiesc.

Oficialii din lumea întreagă, comentatorii încep să devină nesiguri dacă ARGENTINA poate reveni, în timp util, la forța și vivacitatea de odinioară a fotbalului său, spre a prezenta o scenă onorabilă campionatului din 1978. JACQUES LECOQ, reputatul ziarist belgian, se întreabă, cu o tristețe străbătută de grija dacă: „Buenos Aires nu va fi o sărbătoare rece și mică a fotbalului în comparație cu vulcanii care au fost Wembley și Azteca”. Ingrijorarea confratelui din BRUXELLES are multe și serioase motivări.

Efime IONESCU

CINE VA CUCERI TITLUL DE CAMPIOANĂ A AFRICII ?

„Continuîndu-și turneul în Camerun, echipa de fotbal Wiener Sport Club a susținut un nou meci cu reprezentativa țării gazdă. Partida, desfășurată în localitatea Buea, a fost câștigată de gazde cu scorul de 6-2 (3-1). Acesta a fost cel de-al treilea joc dintre cele două echipe. În primele două victorii a revenit tot fotbalistilor din Camerun, cu 4-0 și, respectiv, 5-1.”

Știrea ne-a reamîntit că în Camerun se va disputa — începînd din această săptămînă — turneul final al celui de-a opta ediții a „Cupei Africii” pe națiuni, altfel spus Campionatul de fotbal al Africii, competiție la startul căreia s-au aliniat 24 de reprezentative naționale. După desfășurarea preliminarilor, titlul și-l vor disputa echipele din Maroc, Republica Zair (Congo — Kinshasa), Kenya, Mali, Togo, Congo — Brazaville, Came-

run (calificată din oficiu ca țară organizatoare) și Sudan (deținătoare a titlului, de asemenea calificată din oficiu).

Întîlnirile sferturilor de finală se vor disputa în capitala Camerunului, orașul Yaounde și la Douala, importanți centru comercial, localități unde în cursul vor fi inaugurate două stadioane de cîte 50 000 de locuri, special construite pentru turneul final. Așa cum este prevăzut pînă acum (mai pot surveni modificări de ultimă oră), semifinalele și finala se vor juca la Yaounde.

Cine va cîștiga titlul? Iată întrebarea care se pune acum în toate cercurile sportive africane. Întrucît și pe aceste meleaguri, ca și în Europa sau America de Sud, fotbalul este „sportul regelui”. Un pronostic e greu de dat datorită nenumăratelor surprize care au marcat eliminările competiției. Să no-

tăm, mai întîi, că cînd dintre țările care au luat parte la precedentul turneu final, cel desfășurat în 1969 la Khartum, capitala Sudanului, au fost eliminate. Printre ele notăm, în special, pe Ghana, cîștigătoare a titlului de campioană a Africii în 1953 și 1963, vicecampioană în 1967 și 1969. Ghana era considerată din plecare una din marile favorite ale actualei ediții. Dar a fost eliminată de Togo, ceea ce a creat o mare surpriză în lumea fotbalului african. Și asta cu atît mai mult cu cît fotbalul ghanez este considerat drept unul dintre cele mai bune de pe continentul african. Eliminînd Guineea în preliminarile olimpice și Ghana în Campionatul Africii, Togo a pare un adversar redutabil pentru fiecare dintre celelalte șapte echipe din „sferturi”.

Firește, atît Camerun, țara organizatoare, cît și

Sudan, deținătoare a titlului, pornesc la luptă cu șanse dintre cele mai frumoase pentru obținerea primului loc. Camerun va prezenta o echipă atletică și combativă; Sudanul, cu toate că va fi privat de unul dintre cei mai buni jucători ai săi, Jacksa, pe care conducătorii au anunțat că-l vor lăsa acasă pentru rațiuni disciplinare, se anunță drept una dintre cele mai tehnice formații ce vor fi aliniate la Yaounde.

PALMARESCUL COMPETIȚIEI

1957: R. A. EGIPT
1959: R. A. EGIPT
1961: ETIOPIA
1963: GHANA
1965: GHANA
1967: REP. ZAIR
1969: SUDAN

MAI BINE MAI TÎRZIU...

Un arbitru englez, mai puțin cunoscut, pe numele său Roy Capey, conducea, nu de mult, un meci din prima ligă. La un moment dat el a avertizat pe unul din jucători, Edie Colquhoun, fundașul echipei Sheffield United, pentru joc periculos, sancțiune pe care la sfârșitul jocului a consimțit-o și în obșnuitul raport.

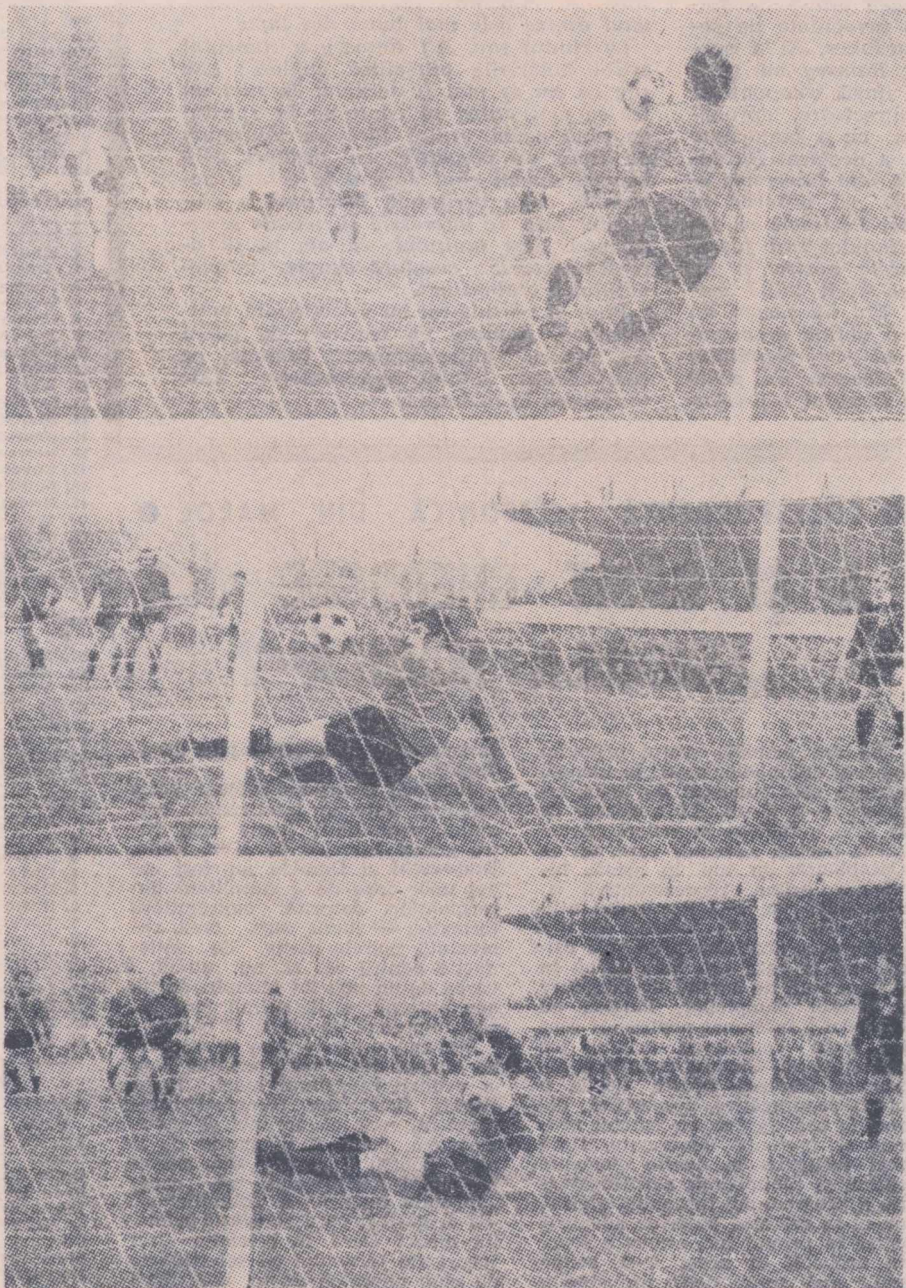
La numai cîteva ore după terminarea meciului, el se afla acasă urmărind la televizor secvențe din meciul pe care-l condusesese el însuși. La un moment dat pe ecran a apărut „aureolentă” faza cu pricina în care el îl avertisese pe Colquhoun; o analiză rapidă și atentă a intervenției jucătorului l-a convins pe arbitru că totul a fost perfect regulamentar și că decizia a fost pripită și greșită.

Dînd exemplu de onestitate sportivă și de ascuțit spirit auto-critic el n-a stat mult pe gânduri, a luat o hîrtie și un stilou și a întocmit un supliment de raport în care și-a recunoscut vina cerînd ca sancțiunea să fie anulată. Ceea ce federația, la primirea suplimentului de raport, a și făcut.

PREȘEDINTELE S-A SUPĂRAT

La un moment dat, fotbalistii profesioniști spanioli au amenințat cu declararea unei greve dacă nu li se acordă o vacanță de sărbătorile Anului nou. Plenul federației a luat în discuție acest deziderat și s-a declarat de acord. Numai că președintele, Perez Paya, care a fost împotriva unei astfel de măsuri, s-a supărat și și-a dat demisia. Acum se caută un alt președinte...

PORTARUL TREBUIE SĂ AIBĂ NERVI BUNI ȘI... NOROC!

Lui AUBOUR, portarul nr. 2 al FRANTEI, i s-a întimplat ceva cu totul deosebit. „AM TRĂIT MULTE ÎN VIAȚA MEA DE PORTAR DAR UNA CA ASTA, NU!” a declarat el. Ce s-a petrecut puteți vedea în cele trei secvențe fotografice de mai sus, în meciul de cupă RENNES (echipa lui AUBOUR, deținătoare a trofeului) — LAVAL, penalti pentru LAVAL. Execută LAMY, slab și — cum vedeți din prima imagine — AUBOUR se pregătește să rețină, fără dificultate balonul. Dar, stupoare, internaționalul lui RENNES scapă mingea care se duce, iremediabil spre gol. AUBOUR o privește neputincios (a doua fotografie). Dar ce s-a întimplat? Efectul mingii, scapată din brațele portarului, a fost așa de mare încît — în aer — balonul a luat-o înapoi, spre AUBOUR, care n-a mai avut altceva de făcut decît s-o.., prindă. Era al 11-lea penalti apărut de portarul lui RENNES!

Renunțatul antrenor austriac Bella Gutmann — poreclit „bătrîna vulpe” — a bătătorit, într-o viață închinată fotbalului, aproape toate marile stadioane ale Europei și ale Americii de Sud. Cel care a câștigat, cu Benfica Lisabona, de două ori C.C.E., iar pe Penarol Montevideo a dus-o pînă la titlul suprem al cluburilor, „Cupa Intercontinentală”, s-a apucat să-și scrie memoriile. Gutmann acordă o mare atenție în profesia sa de antrenor, relațiilor sale cu presa, „Cu reprezentajii „mass media” trebuie să te afli în raporturi de prietenie” — e de părere Gutmann. În afară de asta, „bătrîna vulpe” se folosea de presă și în scopuri mai puțin avuabile: înaintea fiecărui meci mai important pentru echipa pe care o conducea, Gutmann declara ziaristilor că în formația adversă s-ar afla, chipurile, anumiți jucători foarte duri al căror stil nu este cunoscut de arbitru. Știrile apăreau în ziare și ajungeau, bineînțeles, și sub ochii arbitrilor respectivi. Acesta cădea foarte des în capcană și, vrînd să arate că „e pe fază”, era deosebit de sever în special cu fotbalistii enumerați de Gutmann în interviurile respective. Gutmann a numit mai mulți arbitri, și nu dintre cei mai puțin cunoscuți, rugîndu-i să nu fie supărați pe el.

INGRATITUDINE

Se juca meciul din „Cupa Angliei”, dintre Crystal Palace și Everton din Liverpool. Cîteva decizii ale arbitrilor Tommy Dawnes au apărut suporturilor echipei locale, Crystal, că avantajează pe oaspeții și, nemulțumit, ei au invadat terenul cu intenția de a-l pedepsi pe arbitru. Intervenția curajoasă a lui Hugues — capitanul echipei Crystal — l-a salvat însă pe Dawnes de molestare și acesta din urmă a putut relua jocul. N-a trecut însă mult și un atac dur al lui Hugues asupra lui Johnston (Everton) a fost sancționat de arbitru cu eliminarea lui... Hugues, salvatorul său! Dar lucrurile nu s-au oprit aici. Doi jucători de la Everton și unul de la Crystal au fost avertizați de arbitru. Asta a turnat gaz peste foc și terenul a fost din nou invadat. Epilog: partida nu s-a mai putut juca, iar arbitrul a părăsit terenul sub escorta poliștilor, pentru a-l feri de furia spectatorilor...

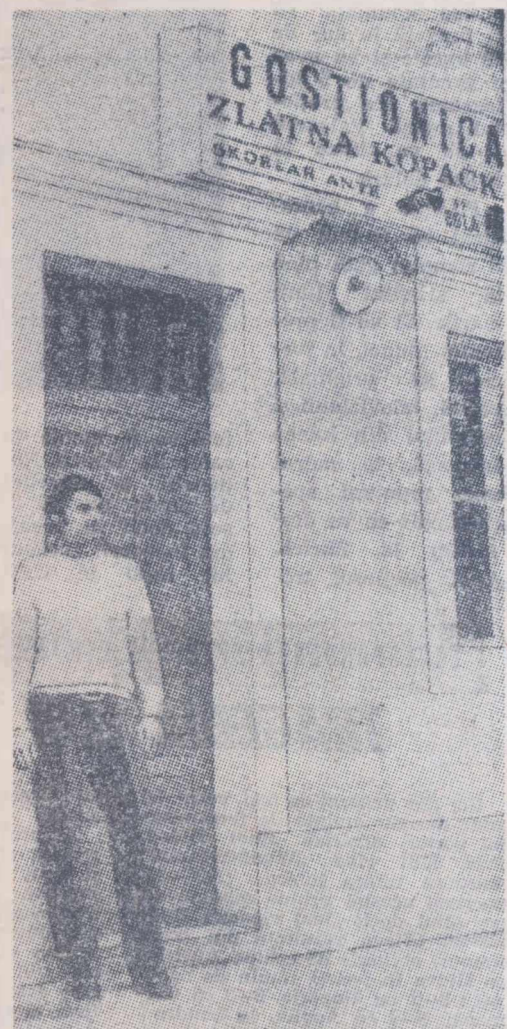
POLIGLOTUL

Antrenorul reprezentativei de fotbal a Elveției, Louis Maurer, a fost întrebă, în cadrul unei conferințe de presă, de greutatea întîmpinării în activitatea sa. „Oricît ar părea de straniu — a răspuns Maurer — cea mai mare bătaie de cap mi-o dă lingvistica! În munca mea sînt nevoit să cunosc cel puțin trei limbi: pe întreg globul nu există vreo selecționată în care jucătorii să vorbească în limbile germană, franceză și italiană. Și să nu uităm că, în Tara Cantoneilor, se mai vorbește și așa-numitul dialect „schweitzer-deutsch”, pe care îl folosesc mulți elvețieni, dar pe care nu-l înțeleg germanii. După ce vă achițați de aceste sarcini în condiții multumitoare, vă puteți ocupa și de problemele „fotbalistice” ale selecționatei Elveției!”

Așa se întîmplează această fotografie, premiată în salonul de fotografii sportive de la Budapesta, care a fost inaugurat la finele anului 1971. Autorul fotografiei: GYULA KOVACS.

LA... „GHEATA DE AUR”...

În cinstea fiului său care a fost distins cu „GHEATA DE AUR” 1971 de revista „FRANCE FOOTBALL”, tatăl lui JOSIP SKOLAR, ANTE, responsabilul unui restaurant în IUGOSLAVIA, și-a împodobit astfel firma: „RESTAURANTUL LA GHEATA DE AUR”. Iar dedesubt — cum se vede în fotografie — a ținut neapărat să precizeze, între o gheață de fotbal și un balon „4 de goluri”. Cifra cu care SKOLAR — FIUL a cucerit trofeul. Pasiune de microbist și de tată.

FOTBAL

REDACȚIA ȘI ADMINISTRATIA
str. V. Conta nr. 16, etajul V, București,
sectorul I, telefoane: 11.10.05 (centrală),
12.95.96

Prezentarea artistică: Liviu BOBOCEA
Prezentarea grafică: Alexandru MUSCA

● S-a fixat definitiv data viitorului congres F.I.F.A. El va avea loc la Paris în zilele de 24—25 august a.c.

● Federația internațională de fotbal a anunțat că, începînd cu sezonul viitor, sistemul de atribuire a punctelor în campionatul U.R.S.S. va fi schimbat, pentru a stimula jocul ofensiv: trei puncte în caz de victorie și un punct la meci egal.

● Jucătorii echipei Eintracht Braunschweig, Lothar Ulsass și Max Lorenz, acuzați de corupție în meciul cu Rotweiss Oberhausen din campionatul trecut, au fost judecați recent și suspendați pe timp de doi ani de zile și supuși la plată unei amenzi de 2.200 mărci.

MOZAIC

● În cupa Angliei favoritele agenților de pariuri sînt echipele Chelsea (actuala deținătoare) și Leeds United oferite pariorilor, ambele la cota de 7:1.

● În perioada 11—23 iulie va avea loc la Teheran un mare turneu internațional de fotbal rezervat reprezentativelor de amatori sau „Under 23”. Federația iraniană a trimis invitații în acest sens federațiilor din Austria, Cehoslovacia, Kuweit, Liban, R.F. a Germaniei, Turcia, România, Uniunea Sovietică ș.a.

● Clubul Bourges din liga secundă a Franței are o echipă de juniori care în campionatul actual face „vid” în jurul ei. Recent, ea a câștigat un meci cu neobișnuitul scor de 34-0, iar în ultimele 13 partide a realizat un golaveraj aproape de necrezut: 206:16 !!!

● La Lisabona, în regia lui Eloy Barreira, se turnează în prezent un film dedicat vieții lui Eusebio în care celebrul jucător mozambican deține rolul principal. Filmul este intitulat „Pantera neagră”.

FACCHETTI

ÎN... BRONZ

Recordmenul selecționărilor în echipa Italiei este la ora actuală fundașul lui Internazionale Milano și al echipei naționale Giacinto Facchetti, care,

de cînd, așa cum anunțăm într-un număr anterior a înlocuit performanța lui Calligaris aflat în fruntea acestei liste. Pentru a onora acest record, un fost jucător de valoare și apoi antrenor renumit, Paolo Todeschini, astăzi valoros sculptor, i-a

confectionat din bronz bustul și i l-a oferit. Totodată el a mai anunțat că va proceda la fel și în cazul lui Boninsegni, tot de la Internazionale, dacă acesta va depăși vechiul record al lui Guaita: 28 goluri în campionatul cu 16 echipe.

O DIRECTĂ DE DREAPTA?...

Așa s-ar părea, din această fotografie, Portarul pare-i aplică atacantului advers un pumn în maxilar. În realitate, el a reușit să boxeze doar mingea, fără să vină în contact cu jucătorul din față.

RAMSEY ÎNVINDE CAMPIONATUL!

PROGRAMUL COMPETIȚIEI INTERNE VA FI MODIFICAT ÎN FUNCȚIE DE NECESITĂȚILE ECHIEI REPREZENTATIVE

Un fapt unic în întreaga istorie a fotbalului englez s-a înregistrat zilele trecute. Față de marea importanță a meciurilor echipei Angliei, cu selecționata vest-germană, în „Campionatul Europei”, comitetele, reunite, ale federației și ligii, au acceptat cererea-ultimatum a selecționarului Alf Ramsey de a se proceda la o suită de modificări în programul campionatului pentru a se asigura o pregătire mai lungă, comună, a echipei naționale. Asta, ca prim punct. A doua victorie a lui Ramsey a fost consemnată prin aceea că nici un jucător convocat pentru echipa națională nu va fi scutit de la reunirea lotului pe baza simplei sale declarații. Indisponibilitățile vor fi certificate, pe propria lor răspundere, atât de către medicul clubului jucătorului în cauză cit și de către medicul federației.

La încheierea importantei reuniuni de la Londra deciziile unice din viața fotbalului englez au fost prezentate de secretarul ligii, Alan Hardaker. El a specificat că cererile lui Ramsey au găsit o largă înțelegere pe lângă componenții celor două comitete directoare, aprobarea lor fiind obținută cu o majoritate clară. „Ne dăm seama, a declarat Hardaker, că în momentul de față interesele echipei naționale trebuie să primeze în fața celor ale cluburilor. Partidele cu selecționata R. F. a Germaniei sînt foarte grele pentru unsprezecele nostru și nu le putem trece cu bine decît luînd măsuri cu totul speciale. Noi nu facem un secret din dorința de a obține organizarea turneului final al „Campionatului Europei”. Or, dorința noastră nu poate deveni fapt decît prin succesul reprezen-

tativei Angliei în foarte dificila sa misiune în fața unsprezecelei vest-german, unul dintre cele mai bune din lume.

La rîndul său, Alf Ramsey a comentat astfel hotărîrile oficialilor englezi: „Se știe că nu aș mai fi acceptat în nici un fel ca activitatea să continue în spiritul de pînă acum. Adică fără un minimum de timp de pregătire, cu jucători care veneau numai cînd doreau la echipa națională, cu o veritabilă prioritate a cluburilor față de interesele și nevoile selecționatei. Sînt mulțumit că am reușit această victorie... seculară asupra campionatului și cluburilor”.

Pînă la partida-tur cu selecționata vest-germană, Ramsey va convoca de patru ori, pentru antrenamente comune, pe componenții lotului reprezentativ. Este un record în materie!

CAMPIONATE NAȚIONALE ÎN EUROPA

ANGLIA

Tottenham Hotspur — Leeds United 1-0, West Bromwich — Manchester United 2-1, Derby County — Coventry 1-0, Chelsea — Everton 4-0, Huddersfield — Newcastle 0-0, Ipswich Town — West Ham 1-0, Liverpool — Crystal Palace 4-1, Leicester — Stoke City 2-1, Manchester City — Wolverhampton 5-2, Arsenal — Sheffield 5-0, Southampton — Nottingham 4-1.

1. MANCHESTER CITY	27 55-28 38
2. Leeds United	27 39-21 36
3. Derby County	27 46-26 36
4. Manchester United	27 51-36 35
5. Arsenal	27 41-27 35
6. Sheffield United	27 45-39 32
7. Wolverhampton	27 47-40 32
8. Chelsea	27 47-28 31
9. Tottenham	27 42-31 31
10. Liverpool	27 34-27 31
11. Stoke City	27 36-31 26
12. West Ham	27 32-29 26
13. Leicester	27 29-32 25
14. Ipswich	27 32-35 24
15. Everton	27 28-32 23
16. Newcastle	27 32-38 23
17. Coventry	27 29-44 23
18. Southampton	27 37-53 22
19. Huddersfield	27 23-39 20
20. West Bromwich	27 23-39 18
21. Crystal Palace	27 23-45 18
22. Nottingham	27 33-55 15

R.D. GERMANA

F. C. Karl Marx Stadt — F. C. Magdeburg 2-1, Wismut Aue — Hansa Rostock 4-3, Vorwärts Stralsund — Vorwärts Frankfurt Oder 3-2, Stahl Riesa — Union Berlin 0-1, Dynamo Berlin — Dynamo Dresda 2-1, F. C. Carl Zeiss Jena — Sachsentring Zwickau 3-1, Chemie Halle — Lokomotive Leipzig 3-1.

1. F.C. KARL ZEISS JENA	17 28-15 22
2. F. C. Magdeburg	17 30-13 22
3. Dynamo Berlin	17 22-13 22
4. Chemie Halle	17 24-22 19
5. Dynamo Dresda	17 29-21 18
6. Rostock	17 24-16 18
7. Vorwärts-Oder	17 22-25 18
8. Wismut Aue	17 17-25 18
9. Zwickau	17 17-15 16
10. Union Berlin	17 11-14 15
11. Lokomotive Leipzig	17 15-21 14
12. Karl Marx Stadt	17 19-27 13
13. Riesa	17 18-28 13
14. Stralsund	17 17-31 13

R.F. A GERMANIEI

V.F.L. Bochum — Rot Weiss Oberhausen 2-0, V.F.B. Stuttgart — Eintracht Braunschweig 3-1, Arminia Bielefeld — Borussia Mönchengladbach 2-3, F. C. Köln — Eintracht Frankfurt (aminal), M.S.V. Duisburg — Schalke 04 2-0, Hannover 96 — Fortuna Düsseldorf 5-0, Bayern München — Hertha B.S.C. 1-0, F.C. Kaiserslautern — Werder Bremen (aminal), Hamburger S.V. — Borussia Dortmund 0-0.

1. SCHALKE 04	19 42-16 20
2. Bayern München	19 50-18 29
3. Borussia Mönchengl.	19 52-22 27
4. F. C. Köln	18 35-23 23
5. S. V. Hamburger	19 33-27 21
6. Eintracht Frankfurt	18 38-35 21
7. V.F.B. Stuttgart	19 34-32 21
8. Hertha B.S.C.	19 21-28 21
9. F.C. Kaiserslautern	18 32-27 19
10. Werder Bremen	18 33-25 18
11. Eintracht Braunsch	19 21-24 18
12. V.F.L. Bochum	19 31 40 18
13. M.S.V. Duisburg	19 23-31 16
14. Fortuna Düsseldorf	19 17-29 14
15. Borussia Dortmund	19 19-16 12
16. Rot-Weiss Oberhausen	19 16-38 11
17. Hannover 96	19 25-40 10
18. Arminia Bielefeld	19 19-39 9

FRANȚA

Nîmes — Nantes 4-0, Angers — Marseille 1-0, Red Star — Monaco 1-0, Bordeaux — Lyon 0-3, Bastia — Angoulême 2-0, Nice — Reims 3-0, Lille — Paris Saint Germain 1-3, Nancy — Metz 1-1, Saint Etienne — Sochaux 0-1, partida Rennes — Ajaccio a fost amînată.

1. MARSEILLE	22 45-21 31
2. Nîmes	22 15-19 29
3. Rennes	21 31-21 26
4. Sochaux	22 29-27 26
5. Angers	22 35-24 25
6. Nantes	22 42-30 24
7. Nice	22 33-24 24
8. Nancy	22 31-25 24
9. Bastia	22 32-30 24
10. Lyon	22 30-30 24
11. Saint Etienne	22 43-34 22
12. Bordeaux	22 21-22 22
13. Metz	22 33-30 19
14. Reims	22 27-39 19
15. Red Star	22 21-36 19
16. Paris Saint Germain	22 32-44 18
17. Ajaccio	21 28-33 16
18. Lille	22 26-37 16
19. Monaco	22 22-39 15
20. Angoulême	22 20-18 13

ITALIA

Atalanta — Internazionale 1-0, Bologna — Sampdoria 1-0, Catanzaro — Juventus 1-0, Roma — Lanerossi Vicenza 1-0, Milan — Varese 3-1, Napoli — Fiorentina 0-0, Torino — Mantova 1-0, Verona — Cagliari 0-2.

1. MILAN	16 21- 8 24
2. Juventus	16 24-14 24
3. Cagliari	16 18- 9 22
4. Inter	16 32-22 21
5. Roma	16 22-19 21
6. Fiorentina	16 15-11 20
7. Torino	16 18-15 20
8. Napoli	16 18-17 17
9. Sampdoria	16 15-17 16
10. Atalanta	16 12-15 14
11. Bologna	16 13-20 12
12. Lanerossi	16 18-24 11
13. Verona	16 10-20 11
14. Catanzaro	16 9-17 10
15. Mantova	16 12-26 7
16. Varese	16 7-23 5

NOUL TROFEU SUPREM AL FOTBALULUI!

După o cursă foarte disputată între mulți dintre cei mai celebri creatori de modele pentru trofeele sportive, F.I.F.A. a hotărît: noua „Cupa mondială” este cea din fotografia alăturată, un trofeu realizat după ideea și execuția unui artist italian — sculptorul Silvio Gazzaniga — originar din Milano. Trofeul va avea o înălțime de 36 de centimetri și un diametru maxim de 36 centimetri. „Cupa mondială” va fi turnată în aur de 18 karate și va avea o greutate de 5 kilograme din prețiosul metal. Valoarea ei se va ridica la 20.000 dolari.

F.I.F.A. a comunicat că trofeul va fi complet gata pînă la sfîrșitul lunii martie. El va fi prezentat atunci, în forma sa originală, presei, televiziunii și radioului din lumea întreagă, în cadrul unei reuniuni speciale care se va desfășura la Zürich. Apoi, prețiosul tro-

feu va fi închinat la safeurile Băncii Naționale a Elveției, de unde nu va fi scos decît în preajma începerii turneului final al C.M.

1974. Ce căpitan de echipă îl va primi — în „proprietate” pentru 4 ani — după finala competiției supreme de peste doi ani și jumătate?

● CORRESPONDENȚĂ TELEFONICĂ DIN MAROC ● A ȘI GĂSIT GHEORGHE OLA „FORMULA MAGICĂ”?

La ora actuală, scorul primului meci al olimpicilor noștri în turneul african este cunoscut de toată lumea: 4-2 (2-0). El vorbește de la sine, avîndu-se în vedere adversarul, același adversar care, tot la Casablanca, cu ani în urmă, învingea prima reprezentativă a României cu 3-1. Rezultatul înfîlîrîii capătă însă valoare și mai mare dacă analizăm premisele care au stat la baza lui. Este vorba în primul rînd de stadiul de pregătire a tuturor olimpicilor. Partida cu Marocul a însemnat pentru cei care au făcut deplasarea primul joc din acest an. Cu alte cuvinte a însemnat trecerea bruscă de la o etapă de pregătire, nespecifică, direct la cea de joc, cu sarcini precise și pretenții superioare. Dacă mai adăugăm la aceste elemente cadrul și schimbarea, surprinzătoare, a programului turneului, oferindu-ni-se cel mai puternic adversar chiar în primul joc, atunci e foarte probabil că acest 4-2 spune mult mai mult decît un simplu scor de statistică. Dar, dincolo de toate acestea, rezultatul este semnificativ prin valoarea jocului practicat de olimpici. „Joc peste așteptările mele”, mărturisea, după meci, cu franchețe, antrenorul Gheorghe Ola. De altfel, jocului echipei noastre, presa marocană i-a acordat pagini întregi. „România — o lecție de eficacitate” recunoaște, din titlu, ziarul „L'Opinion” arătînd printre altele: „Noi am primit o lecție de fotbal. Românii au creat numeroase ocazii clare,

caracterizate prin eficacitate derulată”.

Jucătorii noștri au evoluat peste așteptări datorită inteligenței, calmului, simplității (toate cele patru goluri înscrise de Kun, Radu, Broșovschi și Domide au fost rodul unor faze de o simplitate dezarzantă), datorită omogenității formației — lucru care, cred, reprezintă marea motiv de satisfacție pentru că, să nu uităm, e vorba de un nou lot olimpic, de un nou antrenor și de primii pași făcuți împreună de acești 17 băieți.

Desigur, e foarte greu să remarcăm pe cineva din rîndul echipei care a evoluat în primul meci, majoritatea jucătorilor comportîndu-se excelent, ceea ce, trebuie să recunoaștem, poate fi un motiv de liniște pentru Gheorghe Ola, plecat pe malul Atlanticului să caute „formula magică” a „olimpicilor”. Să fi găsit-o oare cu ocazia primului meci? Dacă în celelalte trei jocuri ale turneului cu selecționate de club olimpici noștri vor juca la fel și nu vor face din acest 4-2 o cunună de lauri, rezultat realizat și cu ajutorul unor fundași centrali adversi slabi, dacă se vor pregăti cu abnegație și în continuare pentru atingerea unui plafon superior, atunci, în mare măsură, răspunsul la întrebare va fi favorabil. Altfel... Există însă suficiente premise să nu se întîmple... altfel.

Mircea M. IONESCU
Casablanca, februarie 1972

DIN FOTBALUL INTERNAȚIONAL

GRILLO NU LAUDA FOTBALUL ITALIAN. Aflat la Florența cu echipa de tîneret a lui Boca Juniors, pentru a participa la turneul de la Viareggio, fostul internațional argentinian Grillo, care a jucat multă vreme și în Italia, la A. C. Milan, a declarat după terminarea partidei Fiorentina — Sampdoria, pe care a urmărit-o: „Fotbalul, în Italia, este prea defensiv, și, din această cauză, atacanții nu pot și nici nu reușesc să înscrie”.

EPILOGUL INCIDENTELOR DE LA MECIUL BORUSSIA MÖNCHENGLADBACH — INTERNAZIONALE. Conducerea clubului Borussia Mönchengladbach a anunțat că va continua acțiunea în justiție împotriva spectatorului care a aruncat o cutie metalică în teren, rîndindu-l pe jucătorul Boninsegni. Se specifică faptul că identitatea spectatorului nu a fost, oficial, făcută publică, existînd încă dubii asupra infractorului care a declanșat, prin gestul său nesăbuit, unul dintre cele mai mari scandaluri ale anului fotbalistic 1971.

AMANCIO LA JUBILEUL UWE SEELER. Internaționalul lui Real Madrid, Amancio, a confirmat participarea la partida jubiliară pe care clubul S. V. Hamburg o va organiza la 1 mai, în cinstea lui Uwe Seeler, cu ocazia retragerii din activitatea competițională a cunoscutului internațional.

SANTOS LA ROMA. Cunoscuta formație braziliană Santos, cu Pele în formație, va evolua la 3 martie pe stadionul olimpic din Roma în compania echipei cu același nume. Este începutul unui turneu de proporții al brazilienilor pe continentul european.

NE-A PĂRĂSIT UN PRIETEN ADEVĂRAT

O moarte fulgerătoare a răpit din mijlocul familiei sale, al prietenilor din Italia și din întreaga lume, fiindcă peste tot era iubit și prețuit, pe LUIGI SCARAMBONE, ziarist sportiv de prestigiu, colaborator al revistei noastre. Luigi Scarambone a fost un prieten adevărat al României pe care o prețuia și o admira, al sportului ei, era un amic sincer al multora dintre

noi. Personalitate marcantă și pe tărîmul activității fotbalistice, Luigi Scarambone a contribuit în diferitele funcții deținute, la o și mai puternică dezvoltare a legăturilor sportive dintre Italia și România, fiind inițiatorul multor înfîlîrîi între echipe ale celor două țări. Ne-a părăsit un prieten adevărat. Toti cei care l-am cunoscut îi vom păstra o neștearsă amintire

KURT CASTKA

Viena, februarie 1972

CORRESPONDENȚĂ SPECIALĂ PENTRU REVISTA „FOTBAL”

TRAGEDIA LUI HIDEN

Cei din generațiile mai vechi își aduc desigur amînte de fenomenalul portar austriac Rudi Hiden. Prin anii cînd „Wunderteamul” austriac uimea lumea (1930-32), portarul acestei echipe minune nu era altul decît „leul vienez”, Rudi Hiden. Cîteva rezultate din acele timpuri obținute de echipa Austriei cu Hiden în poartă rîmîn de neuitat: 8-2 cu Ungaria, 6-0 cu Germania, 3-4 cu Anglia, la Londra! Apoi, în anii dinaintea celui de al doilea război mondial, Hiden a cucerit lumea jucînd la Arsenal, apoi la Racing Club Paris. De cîlitățile celebrului portar austriac aveau să se convingă spectatorii din Ankara, Zürich, Palermo și

alte orașe europene și sud-americane.

A urmat războiul. Înrolat în armata franceză, Hiden este rănit și făcut prizonier la Sedan. Cariera sportivă i se încheie definitiv. Din cauza răni de la picior el nu mai putea activa la nici un club și nici măcar ca antrenor. Încep ani grei pentru celebrul portar care fascinasese lumea. Aproape infirm el este nevoit să stea ani de-a rîndul imobilizat la pat. Rudi Hiden, uitat de aceia care-l admiraseră cu ani în urmă trece prin nemaipomenite greutăți materiale. Ca să-și asigure cît de cît existența, Hiden este ajutat de cîțiva prieteni din Austria, Franța și Anglia, care i-au rămas fideli.

Dar marea tragedie se petrece în 1968, cînd lui Hiden i se amputează piciorul stîng!

În acest, poate, ultim ceas al vieții, sale Rudi Hiden primește de cîțva timp o pensie lunară de boală de 2.000 de silingi. O sumă infimă pentru cel mai modest nivel de existență!

Dar cîte foste glorii ale sportului mondial nu au avut o soartă identică ca aceea a lui Rudi Hiden! Este o realitate tristă dar obisnuită în țările capitaliste, unde omul este valoros doar atîta timp cît produce, urmînd ca apoi, să fie dat uitării!

PRONOSPORT

Pronosticurile noastre la concursul nr. 6:

1. Cagliari — Atalanta	1
2. Inter — Catanzaro	1
3. Juventus — Verona	1
4. Fiorentina — Milan (la pauză)	X
5. Fiorentina — Milan	1X
6. Lanerossi — Torino (la pauză)	1X
7. Lanerossi — Torino	1X2
8. Mantova — Napoli (la pauză)	X
9. Mantova — Napoli	X2
10. Sampdoria — Roma (la pauză)	X
11. Sampdoria — Roma	1X
12. Varese — Bologna (la pauză)	X
13. Varese — Bologna	X2